Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7753 | Joi 4 iulie 1968 | 6 PAGINI — 30 BANI

Zootehnia maramureșeană se situează la nivelul posibilităților reale?

ANCHETĂ ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Maramureșul, acest străvechi colț al țării noastre, dăruit de natură cu neasemuite peisaje, este din cele mai îndepărtate timpuri vestit pentru dîrzenia și hărnicia cu care locuitorii săi se străduiesc să smulgă pămîntului roade, în condițiile unor mari variații pedoclimatice, ale multor microzone care necesită aplicarea de măsuri diferențiate. Aici, datorită solului mai sărac, nu se poate spune că semeni un bob și culegi o mie. Și totuși, posibilitățile de dezvoltare a agriculturii și îndeosebi a zootehniei și pomiculturii nu sînt cu nimic mai reduse decît în alte zone de deal și munte. În multe cooperative agricole resursele de care dispune agricultura sînt valorificate tot mai bine, se oglindesc în nivelul producției și al veniturilor cooperatorilor, în contribuția la satisfacerea cerințelor economiei. La toate acestea contribuie și măsurile care s-au luat în ultimul timp, pe baza unor analize aprofundate, pentru înlăturarea cauzelor care au determinat ca agricultura maramureșeană să bată pasul pe loc, iar producția medie, pe ansamblul județului, să se mențină la un nivel nesatisfăcător. În zootehnie — ramură pentru care există nu numai condiții naturale deosebit de favorabile, ci și o veche și prețioasă tradiție și experiență — rezultatele se situează sub media realizată în alte județe. Care sînt cauzele acestei situații?

O IMPORTANTĂ REZERVĂ — AMELIORAREA RASELOR AUTOHTONE

Potrivit datelor existente la direcția agricolă județeană, între anii 1952—1967 numai crescătorii de animale din fostul raion Sighet au vîndut peste 60 000 vaci și juninci și 6 679 tauri din rasa Brună de Maramureș, în valoare de 86 952 000 lei. Este prețul plătit îndeosebi de cooperativele agricole din alte zone ale țării pentru crearea fermelor de bovine proprietate obștească și ameliorarea raselor locale. Așa-numita acțiune de brunizare s-a soldat cu rezultate pozitive datorită atît potențialului de producție ridicat al Brunei de Maramureș, cît și adaptabilității acestei rase la condițiile din marea arie de creștere din toată zona sud-estică a Carpaților, de la Dunăre și pînă spre nordul Moldovei.

Din păcate însă valoarea biologică a acestei rase create în decurs de decenii prin măiestria crescătorilor maramureșeni a fost subapreciată nu numai de către organele locale dar și de cele centrale, care răspund de dezvoltarea zootehniei. Acest anacronism este și mai de neînțeles dacă avem în vedere că, pentru importul de rase de carne, improprii pentru condițiile țării noastre, ca și pentru importul de rase utile de lapte și mixte, s-au cheltuit mari fonduri valutare. Rezultă că nu lipsa posibilităților materiale, ci cauze subiective au dus la impasul în care se află Bruna de Maramureș.

Cu ce s-a soldat lipsa de preocupare pentru menținerea și creșterea valorii biologice a animalelor din rasa specifică zonei — Bruna de Maramureș? Anul trecut în cooperativele agricole procentul de natalitate la vaci a fost de numai 56 la sută, fată de 72 la sută în anul precedent, aceasta avînd serioase repercusiuni asupra efectivelor de animale. În același timp, în unele cooperative agricole producția de lapte, ca și alți indici economici au scăzut în loc să crească.

— Anul trecut am obținut 1 156 l lapte pe vacă furajată, fată de 1 350 l în anul precedent — ne spune **Gheorghe Hărăguș**, președintele cooperativei agricole din Săcălășeni. Cu doi ani în urmă au fost depistate cîteva vaci tuberculoase, dar ele n-au fost scoase imediat din efectiv îmbolnăvind și pe altele. Așa s-a ajuns ca, anul acesta, 48 vaci TBC să fie reformate. Anul trecut 20 de vaci nu au dat lapte deloc.

— Organele agricole de la fostul raion Șomcuta Mare nu se interesau decît dacă menținem numărul de vaci din plan, ne spune ing. **A. Ghiocel**. Ei au îngreunat, în loc să ne înlesnească, înlocuirea vacilor bolnave sau neproductive.

Din păcate, situația de la această unitate nu este unică: în cooperativele agricole din județul Maramureș sînt încă circa 2 000 de vaci neproductive. Ele constituie un balast pentru cooperativele agricole, aducîndu-le mari pagube, contribuind la micșorarea veniturilor cooperatorilor și grevează situația financiară a unităților respective. Încercăm să depistăm cauzele acestor anomalii, posibilitățile de remediere. De la direcția agricolă aflăm că nu mai este suficient debușeu pentru animalele de prăsilă. Crescătorii au și acum mii de vaci și juninci Brună de Maramureș, dar nu le cumpără nimeni. o bună parte din acestea ajung la abator.

În realitate, nu lipsa debușeului, a cerințelor pentru aceste animale de prăsilă cu o mare valoare ameliboratoare este cauza situației amintite, ci proasta organizare a activității în acest domeniu. Nici măcar schimbul în echivalență dintre animale de prăsilă valoroase care ajung „la cuțit", cu cele neproductive existente în unități, nu se efectuează decît sporadic și aceasta de ani de zile, producîndu-se pagube cooperativelor agricole, crescătorilor și economiei naționale. Este necesar ca organele de resort din Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Industriei Alimentare să analizeze cauzele acestei situații și să ia măsuri pentru ca animalele de prăsilă cu o ridicată valoare productivă să înlocuiască pe cele neproductive, nu numai în Maramureș, ci și în alte județe.

Lipsa unei analize aprofundate a problemelor legate de dezvoltarea zootehniei a dus la serioase anomalii nu numai în ce privește rasa Brună de Maramureș, ci și în cazul altor rase și specii de animale. În multe cooperative agricole, în loc să se ia măsuri pentru ameliorarea raselor locale, s-au introdus oi cu lînă fină pe baza unor aprecieri superficiale, la nimereală, fără să se țină seama că acestea nu dau rezultate în zona de munte.

— Ni s-a impus să cumpărăm oi de rasă țigaie — ne spune tov. **Gavrilă Gaborean**, președintele cooperativei din Petrova. Aduse de la ses, în zona alpină a Vișeului unde se află cooperativa noastră, multe din ele au pierit. Numai anul trecut ne-au murit 125 oi adulte, în afară de

C. BORDEIANU

(Continuare în pag. a III-a)

Consfătuire la C.C. al P.C.R. cu oameni de știință și cultură din rîndul naționalității germane

La Comitetul Central al Partidului Comunist Român a avut loc în ziua de 3 iulie a. c. o consfătuire de lucru cu reprezentanți ai intelectualității de naționalitate germană din țara noastră — oameni de știință, scriitori, publiciști, artiști, profesori și alți lucrători pe tărîmul artei, științei și culturii.

La consfătuire au participat tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Leonte Răutu.

În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii: Anton Breitenhofer, Arnold Hauser, Paul Schuster, Eduard Eisenburger, Carol Göllner, Carl Saal, Johann Wolf, Nikolaus Berwanger, Hans Schuschning, Ewaldt Zweier, Georg Scherg, Norbert Petri, Paul Schuller, Frantz Liebhardt.

Vorbitorii au scos în evidență realizările obținute — ca rezultat al înfăptuirii politicii marxist-leniniste a partidului nostru — în construcția socialismului, în asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor oamenilor muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, în întărirea prieteniei și frației poporului român cu naționalitățile conlocuitoare, perfecționarea și adîncirea continuă a democrației socialiste, în opera de înflorire a patriei comune — România socialistă.

Afirmînd hotărîrea intelectualității germane, a tuturor oamenilor muncii de naționalitate germană din țara noastră de a milita activ pentru transpunerea în viață a mărețului program de dezvoltare a țării trasat de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a P.C.R., participanții la consfătuire au făcut, totodată, unele propuneri cu privire la îmbunătățirea în continuare a activității în diferite sectoare ale vieții științifice și culturale din țara noastră.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer au primit pe ministrul de externe al R.S. Cehoslovace, Jiri Hajek

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit miercuri seara pe ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste Cehoslovace, Jiri Hajek, care se află într-o vizită oficială în țara noastră.

La primire au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Ion Obradovici, ambasadorul României la Praga, și Karel Komarek, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. S. Cehoslovace la București.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire în cursul căreia a fost exprimată satisfacția pentru evoluția pozitivă a relațiilor dintre cele două țări, subliniindu-se posibilitățile care există pentru adîncirea și lărgirea colaborării și cooperării între România și Cehoslovacia în folosul ambelor popoare, al cauzei socialismului și păcii. În cadrul întrevederii s-a făcut un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea colaborării cu țările socialiste, la extinderea relațiilor cu toate statele în interesul cooperării internaționale. Au fost, de asemenea, abordate probleme referitoare la securitatea europeană și alte aspecte ale situației internaționale actuale.

După întrevedere, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reținut pe ministrul Jiri Hajek la dineu.

Întrevederea și dineul s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

★

În aceeași zi, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe ministrul afacerilor externe al R.S. Cehoslovace, Jiri Hajek.

La primire au participat George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe și Ion Obradovici, ambasadorul României la Praga.

★

A fost de față Karel Komarek, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S. Cehoslovace la București.

Cu prilejul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească, au fost abordate probleme de interes comun privind cele două țări.

(Agerpres)

IERI S-AU DESCHIS LA BUCUREȘTI

LUCRĂRILE REUNIUNII O.N.U.

La Palatul Marii Adunări Naționale s-au deschis miercuri dimineață, sub conducerea secretarului general al O.N.U., U. Thant, lucrările reuniunii mixte a Comitetului administrativ de coordonare al O.N.U. și Comitetului pentru programe și coordonare al Consiliului economic și social O.N.U.

La ședința de deschidere au luat parte președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, președintele celei de-a XXII-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U.

La lucrările reuniunii iau parte conducătorii instituțiilor specializate din sistemul O.N.U., membrii Comitetului pentru programe și coordonare al Consiliului economic și social și Biroul Consiliului economic și social. Participă, de asemenea, reprezentanții altor organisme ale O.N.U.

În numele Consiliului de Stat și al guvernului Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat un călduros cuvînt de salut participanților și urări de succes lucrărilor reuniunii.

Secretarul general al O.N.U., U. Thant, președintele Comitetului pentru programe și coordonare al Consiliului economic și social O.N.U., Jha, și președintele Consiliului economic și social, M. Guerrero, au rostit cuvîntări în care au mulțumit președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, pentru cuvintele de salut adresate reuniunii. Vorbitorii au subliniat însemnătatea lucrărilor acestei reuniuni și aportul important pe care România îl aduce la realizarea obiectivelor de pace și cooperare între popoare ale Organizației Națiunilor Unite.

Lucrările reuniunii continuă. Printre problemele de pe ordinea de zi figurează: deceniul O.N.U. pentru dezvoltare, dezvoltarea și utilizarea resurselor umane, subiect inițiat în cadrul Consiliului economic și social de către România, precum și chestiuni generale de coordonare.

(Agerpres)

Cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu

Domnule secretar general,
Doamnelor și domnilor,

România găzduește cu deosebită plăcere lucrările reuniunii mixte a Comitetului Administrativ de Coordonare al Organizației Națiunilor Unite și Comitetului pentru Programe și Coordonare al Consiliului Economic și Social O.N.U., și este bucuroasă că înaltele personalități care reprezintă aceste instituții — bine cunoscute pentru activitatea lor consacrată cooperării și păcii în lume — sînt oaspeți de seamă ai poporului român.

Permiteți-mi cu acest prilej să adresez secretarului general U Thant, tuturor distinselor personalități prezente la această reuniune, un cordial salut din partea Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România.

Țara noastră participă cu încredere și interes la activitatea Organizației Națiunilor Unite și a organismelor sale specializate, fiind convinsă că acestora le revine un rol remarcabil în sprijinirea eforturilor de progres și prosperitate ale tuturor popoarelor, în nobila operă de adîncire a cooperării între națiuni, de făurire a unei lumi a păcii și încrederii între state.

Sîntem contemporanii unor adînci prefaceri economico-sociale, ai unor ample transformări revoluționare care imprimă un puternic dinamism dezvoltării sociale și politice a lumii. Epoca noastră va rămîne în istoria universală ca epoca afirmării a zeci de popoare care se eliberează de sub dominația colonialismului și imperialismului și se afirmă ca state naționale independente, aducînd o tot mai puternică și importantă contribuție la soluționarea problemelor majore care frămîntă în prezent omenirea.

Asistăm la un uriaș progres tehnico-științific pe baza căruia au loc creșterea impetuoasă a forțelor de producție, sporirea producției de bunuri materiale și spirituale, se creează resurse nelimitate pentru înflorirea civilizației umane.

În contextul acestei furtunoase dezvoltări economice, apare și mai izbitor tabloul pe care îl înfățișează marele număr de țări și zone subdezvoltate de pe diferite continente, în care largi mase populare nu pot beneficia de roadele creației științifice și tehnice mondiale. Problema subdezvoltării în lumea de astăzi se pune cu atît mai acut cu cît decalajul dintre țările rămase în urmă și cele avansate pe tărîm economic și social tinde să se accentueze. Acordarea unui larg și eficient sprijin țărilor în curs de dezvoltare în vederea progresului lor multilateral pe temelia realizărilor civilizației moderne reprezintă astăzi o cerință fundamentală a vieții internaționale.

Organismele de specialitate ale Organizației Națiunilor Unite au în preocuparea lor sprijinirea eforturilor acestor state pe plan economic și social și activitatea lor se bucură de aprecierea opiniei publice mondiale. Este de la sine înțeles că punerea în valoare a resurselor naturale și umane, dezvoltarea forțelor de producție depind, în primul rînd, de munca și eforturile fiecărui popor, ale fiecărui stat; în același timp pentru a fructifica la un nivel maxim eforturile lor, acestor țări trebuie să li se ofere un sprijin substanțial din partea statelor dezvoltate și a Națiunilor Unite.

Fie-mi permis să afirm că, după părerea mea, ceea ce s-a realizat pînă acum în acest domeniu atît de important al cooperării internaționale este încă insuficient, intensificarea preocupărilor în această direcție punîndu-se ca un important obiectiv actual.

Desigur, Organizația Națiunilor Unite are în cîmpul său de activitate numeroase probleme arzătoare; cred însă că aspectele colaborării economice, tehnice și științifice — care sînt esențiale pentru progresul popoarelor și pentru însăși cauza păcii — ar trebui să ocupe un loc din cele mai importante în preocupările sale. În acest spirit ar trebui, credem noi, să crească rolul și să se extindă activitatea organismelor economico-sociale în viața Organizației Națiunilor Unite.

Afirmarea pe arena mondială a zeci de noi state independente, complexitatea problemelor colaborării și cooperării internaționale fac să crească rolul țărilor mici și mijlocii. Pentru aceste țări, și cu atît mai mult pentru cele în curs de dezvoltare, adîncirea relațiilor de colaborare internațională în scopuri pașnice, în toate domeniile de activitate, reprezintă o cerință de prim ordin, o condiție de bază a progresului lor economic și tehnico-științific.

Se impune cu forța unei necesități obiective în viața internațională respectarea principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne ale altor popoare, principii care capătă o tot mai largă recunoaștere în întreaga lume.

Organizației Națiunilor Unite și organismelor pe care le reprezentați dumneavoastră le revine înalta îndatorire de a acționa cu fermitate pentru triumful deplin al acestor principii în relațiile dintre state, pentru respectarea neabătută a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele fără nici un amestec din afară.

Republica Socialistă România consideră că trebuie să se ajungă la încetarea bombardamentelor Statelor Unite ale Americii asupra Republicii Democrate Vietnam, creîndu-se astfel premisele fundamentale pentru succesul tratativelor de la Paris.

Este, de asemenea, imperios necesar să se aplice rezoluția Organizației Națiunilor Unite cu privire la Orientul Apropiat, pentru normalizarea situației în această zonă a lumii.

Ca stat european, România acordă o mare atenție securității în Europa, dezvoltării relațiilor de cooperare și de bună înțelegere între statele de pe acest continent, pornind de la considerentul că îm-

(Continuare în pag. a V-a)

PRIMIRI LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT

PREȘEDINTELE FONDULUI MONETAR INTERNAȚIONAL

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit miercuri la amiază pe președintele Fondului Monetar Internațional (F.M.I.), Pierre-Paul Schweitzer.

În cursul întrevederii au fost discutate probleme referitoare la activitatea de cooperare monetară internațională.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

DIRECTORUL GENERAL AL UNESCO

Miercuri după-amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, a primit pe René Maheu, directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO).

La primire au luat parte Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, și Valentin Lipatti, reprezentantul României la UNESCO.

În cursul convorbirii care a avut loc au fost abordate probleme privind acțiunile întreprinse de UNESCO pentru promovarea climatului de înțelegere și prietenie între popoare, precum și aspecte ale colaborării României la dezvoltarea activității acestei instituții specializate a O.N.U.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

La izvoare de comori arhitectonice

Reportaj de Tita CHIPER

Colind Suceava fără țintă precisă, mă las în voia orașului, nu caut să-i cunosc numai punctele de atracție, bîfindu-le apoi într-un ghid imaginar; vreau să știu de ce l-aș iubi dacă l-aș alege gazdă pentru cîțiva ani. Antologhez, pentru mine, orașul într-o necesară stare lirică, într-un ritm interior monoton, ca o melodie cu note puține urcînd-coborînd. Suceava se arată mereu schimbătoare, un oraș pe valuri, apărînd și dispărînd uimitor, cu profilurile ei de zi, cu luminile ei de noapte. Străbat centrul nou, urc spre marginile curate (Suceava e un oraș fără periferie sordidă), îmi alea străzile la întîmplare.

Un drum spre Zamca, în miezul unei duminici cu soare: străzi suitoare, unele prunduite, parcă albite de atîta liniște; case ascunse de flori, curți tăcute în care singura mișcare e bătaia de aripi a cocoșilor suiți pe garduri, singurul zgomot — cîntecul lor pătin mirat, fără ecou; deodată, după un colț nebănuit, apar doi bărbați în haine negre, mergînd repede, și întreaga priveliște tresare alert, dar strada cotește și-i pierdem din vedere la fel de brusc cum i-am văzut: din nou liniște, drum amplu spre orizonturile de un albastru pur pe care se străvede cetatea Zamca. Pe valurile de pămînt înverzit care o înconjoară se plimbă adolescenți cu gustul singurătății. La ruinele cetății de scaun — celălalt capăt al drumului din acea duminică, evitînd marile trepte de piatră, urcă pe cărările subțiri ale pădurii un băiat cu chitară, siluetă de trubadur. În luminile blocurilor, ale modernelor combinate industriale, orașul se leagănă seara în creșteri și descreșteri care încîntă ochiul. Mișcarea ondulată a priveliștii, senzația de plutire ne copleșește la Voroneț; la raza reflectoarelor aprinse pe rînd, vechea cetățoie răsare „treptat din întuneric, ca din apă, măreață și deopotrivă fragilă, ca o legendă. Aproape de streșini picturile capătă, în ciudata lumină, linii esențializate și severitate de străvechi desen egiptean.

Reporterul se află aici printr-un noroc: doi arhitecți și doi ingineri din conducerea D.S.A.P.C.-Suceava, gazdele, încheie prin această plimbare la Voroneț, o zi de muncă activă, frămîntată. Reașim în ideea lor de a contempla Voronețul acum, într-o lumină neobișnuită, aceeași dragoste pentru frumosul de vechime și slavă cu care sucevenii urcau duminica la Zamca sau la cetatea de scaun. Și, totodată, acest cadru pare și cel mai potrivit, poate, pentru a înțelege experiența interesantă pe care arhitecții Nicolae Porumbescu și Maria Porumbescu-Vaida au început-o acum trei ani, venind la Suceava. Cei doi sînt niște oameni trecuți de 40 de ani, au repurtat remarcabile succese profesionale (arh. Nicolae Porumbescu a proiectat, între alte lucrări, clădirea Circului de Stat) și au activitate de durată în proiectarea bucureșteană. De ce au venit în acest oraș?

Întrebarea ține de curiozitate dar, nu de puține ori, și de prejudecată. Pentru unii, a pleca în provincie înseamnă, implicit, a te și îngropa acolo într-un teritoriu strict cenușiu, o acceptare a mediocrizării. Temerea nu e cu totul lipsită de temei; numai viziunile idilic-simplificatoare își reprezintă (sau, mai ales, se străduiesc să reprezinte pentru cei ce urmează să se ducă acolo) provincia drept un loc unde realizarea profesională devine un fapt ceva mai simplu ca „bună ziua", iar condițiile de activitate sînt, pur și simplu, cele ideale. Nici un cuvînt despre greutăți, despre tăria necesară de a rezista succesului ușor, modestiei blazate „de, ca-n provincie, nu ne comparăm cu Capitala", care exclude emulația și dorința de competiție. Și nici un cuvînt despre faptul că mai există și unele mediocrități locale care nu explodează de bucurie cînd vin oameni noi, capabili, prin muncă dăruită, să le conteste mica lor glorie stătută și falsă. Dar aceste aspecte ale „spiritului provincial" copleșesc mai ales pe cei ce se agață de locul lor în Capitală, de relațiile și mărunțele combinații care îi mențin la suprafață, temători, pe drept, în sinea lor, că odată lăsați să-și dovedească utilitatea și în altă parte, nu prea au ce dovedi...

Arhitectul Nicolae Porumbescu a ales Suceava pentru verificarea unor certitudini, fiindcă, după propria-i mărturisire, plafonarea începuse în Capitală, în lupte sterile cu prea multe inerții. Ar fi trebuit să facă prea multe calcule — și nu tocmai cele necesare legate de planșetă și de foaia de calc; începuse de fapt, o îndepărtare

(Continuare în pag. a V-a)

Combinatul petrochimic din Pitești în preajma intrării în funcțiune

Constructorii combinatului petrochimic din Pitești, alături de montori și de chimiști, pregătesc în aceste zile o importantă premieră industrială: intrarea în producție a complexului de piroliză — prima mare unitate a combinatului, menită să valorifice resursele petroliere ale meleagurilor argeșene.

Instalațiile de aromate, cele pentru butadienă și hidrofinare, care alcătuiesc în principal complexul și-au căpătat conturul definitiv. Montorii pregătesc rodajul pompelor industriale, iar colectivul secțiilor de producție se preocupă de începerea operațiilor de spălare a utilajelor și circuitelor tehnologice, aceasta fiind o fază premergătoare intrării în funcțiune a complexului în bune condiții. La tabloul de comandă, de unde va fi dirijat, în mod automat, întregul proces tehnologic se fac ultimele lucrări de montaj înaintea probelor de verificare.

Au fost instalate, de asemenea, conductele magistrale, prin care vor fi transportate etilena și propilena, cale de aproape 80 km pînă la Combinatul chimic din Rîmnicu Vîlcea, principalul beneficiar al combinatului piteștean. Montarea conductelor, prima lucrare de acest gen executată în țara noastră, a fost efectuată de colectivul Întreprinderii de montaj conducte magistrale din Brașov.

(Agerpres)

ÎN ZIARUL DE AZI:

- FUNCȚIA SOCIALĂ A CONTRACTULUI COLECTIV EXCLUDE SPIRITUL FORMALISMULUI ȘI AL „OBLIGAȚIILOR" PLATONICE
- GĂURI PREA LARGI ÎN „SITA" CONSERVĂRII AVUTULUI OBȘTESC
- OPERA — SPECTACOL SCENIC COMPLEX

FAPTUL DIVERS

Răspuns unei fetițe

Deunăzi, făceam un apel la opinia publică pentru descoperirea autorului unui accident de circulație comis în comuna Corund (Harghita) a cărei victimă a fost micuța Estera Kedei în vîrstă de 9 ani. Apelul a găsit ecou. Citind ziarul, plutonierul de miliție Ioan Văleanu, șeful postului din Rimetea (Alba), a reținut datele. Știa că un locuitor din Rimetea, Ștefan Herce, a fost plecat cu motocicleta nr. 46—CJ—3320 în județul Harghita, în zona unde a avut loc accidentul. Făcîndu-i o vizită la domiciliu, a constatat că semnalmentele comunicate corespund. Herce și soția erau accidentați ușor la picioare. Motocicleta fusese lăsată undeva în județul Harghita. A recunoscut că el este autorul accidentului. Pentru spiritul său de inițiativă, plutonierul Ioan Văleanu merită toată stima pe care i-o acordăm cu toții. Infractorul ce merită?

Nu e glumă!

În cartierul bucureștean Balta Albă sînt cîteva lacuri în curs de amenajare. În jurul lor, organele locale au plantat panouri și pancarte care avertizează asupra pericolului de înec. În ultima vreme s-au stabilit oameni de pază pentru a interzice scăldatul. Cu toate acestea, Ștefan State în vîrstă de 15 ani (venit în Capitală pentru examenul de admitere într-o școală profesională) a ignorat măsurile de precauție luate. Deznodămîntul a fost tragic. S-a înecat. Ca și M. Zaharia (22 ani) din cartierul respectiv. Respectați marcajele. În Capitală sînt multe lacuri unde scăldatul este strict interzis.

„Detectivii"

Șase copii din Cluj (frații Kulcsar, Sandu Ilieș, Feri Barabaș și Ștefan Făgăraș) se jucau pe stradă. Unul dintre ei a observat că o femeie intra cînd într-o casă, cînd în alta, și de fiecare dată apărea altfel îmbrăcată. Bănuind că femeia fură lucruri din casele cetățenilor, copiii au început s-o urmărească. Dindu-și seama de aceasta, necunoscuta a încercat să se facă nevăzută. Copiii au reținut-o. Organele miliției, chemate la fața locului, au identificat-o: este Elisabeta Balint din Florești, care are la activ diverse condamnări pentru furt. Pentru isprava lor, micii detectivi au primit felicitări.

Turda ghinionistă?

Deasupra municipiului Turda plutește veșnic praful emanat de cuptoarele fabricii de ciment din localitate. Un adevărat pericol pentru sănătatea cetățenilor. Cu toate insistențele, încă n-a fost găsită o soluție eficientă. Propuneri au fost — dar s-a ales praful de ele! Acum s-a adăugat un nou necaz. Parcul municipal, cu arborii săi seculari, a fost transformat în „teatru de operațiuni" pentru constructorii care execută regularizări, îndiguiri și consolidări pe malul rîului Arieș. Buldozerele, tractoarele și căruțele i-au dat o înfățișare de maidan. Vasăzică, într-o parte se construiește și-n altă parte se strică. Ca mintosul din poveste care, vrînd să-și facă un grajd, și-a dărîmat casa, să ia bîrnele și căpriorii.

Unde este păgubașul?

În urmă cu două săptămîni vă relatam că un cetățean onest din Capitală a găsit, în ziua de 11 mai, în stația de troleibus din fața gării Băneasa, o importantă sumă de bani. Totodată, invitam păgubașul să ne scrie, indicînd suma exactă pe care a pierdut-o, precum și felul bancnotelor.

De atunci, poșta ne inundă zilnic cu scrisori de la numeroși „păgubași". Fiecare afirmă cu toată seriozitatea că sînt banii lui, dar indică o sumă aiurea. Doar, doar s-o potrivi!

„Banii — 1350 lei — au fost pierduți de mine. Vă rog să mi-i expediați, mulțumind tovarășului respectiv" — merge la sigur un cetățean de la I.A.S. Murfatlar (Constanța).

„Citind relatarea dv. n-am putut dormi toată noaptea de bucurie — ne scrie o ființă sensibilă din București, B-dul Păcii nr. 19. — Dar acum sînt liniștită, sînt sigură că voi intra în posesia banilor mei (3 350 lei").

„Eu sînt păgubașul! — ne anunță un cetățean din Dîmbovicioara (Argeș). — Am pierdut acolo 10 100 lei".

...Și iată așa ne piseazā „păgubașii", zilnic. Dacă am lua în considerare și am aduna sumele indicate de petiționarii de pînă acum, ar trebui să credem că în aceeași zi și în aceeași stație de troleibus din Capitală s-au pierdut zeci de mii de lei.

Unde ești, adevăratule păgubaș?

Rubrică redactată de: **Ștefan ZIDĂRITĂ**, **Gheorghe POPESCU** cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Funcția socială a contractului colectiv exclude spiritul formalismului și al „obligațiilor" platonice

Între conducerile tuturor întreprinderilor, cărora statul le-a încredințat răspunderea activității economice pe de o parte și angajații acestor întreprinderi — reprezentați de comitetele sindicatelor — pe de alta — se încheie în fiecare an și se votează, de adunarea generală, acel act pe care îl numim contract colectiv. Concret — ce este contractul colectiv? Este actul în care sînt stipulate obligațiile bilaterale dintre conducerea unității economice și masa salariaților în vederea îndeplinirii planului de stat, perfecționării activității economice și îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale salariaților. În fapt, conducerea unității economice se obligă să asigure salariaților condițiile tehnico-materiale necesare îndeplinirii planului, condițiile optime de muncă, să respecte legislația muncii etc. La rîndul lui, în numele angajaților, comitetul sindicatului stipulează în contract o mare diversitate de obligații. Nota dominantă a acestora o constituie complexitatea problemelor legate de realizarea planului; sînt de asemenea precizate angajamentele privind întărirea disciplinei în muncă, rezolvarea unor cereri ale salariaților, probleme legate de ocrotirea sănătății, acordarea de sprijin mamelor cu copii mici, suferinzilor ș.a.m.d. Cuprinzînd probleme prioritare din viața economică a întreprinderii și probleme vitale legate de muncă, viață, doleanțele salariaților, devine limpede de ce — cel puțin teoretic — realizarea prevederilor contractului colectiv ocupă în preocupările unității economice un loc de prim rang.

Se ridică o întrebare esențială: sînt realizate și — în același timp — realizabile prevederile din contracte? Practica a dovedit cu prisosință că atunci cînd în contractele colective sînt înscrise prevederi bine gîndite, concrete, de cel mai larg interes, cu o vizibilă eficacitate economică și socială, prevederile sau mai bine zis obligațiile asumate atît de conducerea întreprinderii cît și de colectivul de salariați devin realizabile, stîrnesc interes. Dar nu lipsește nici reversul situației. În multe dintre întreprinderile din Capitală pe care le-am vizitat în ultimul timp, am găsit contracte colective formale, care nu spun nimic, încheiate pesemne mai mult din dorința de a se „împlini" o obligație. În cele mai multe cazuri obligațiile sînt înscrise „ca să fie" la modul general și nu... obligă pe nimeni. În alte cazuri, contractul colectiv nu-i altceva decît copia fidelă a... planului de producție, ori a planului tehnic, ori a planului M.T.O.! Am găsit situații și mai ciudate: contractele colective (unele puncte ale lor) obligă conducerile unităților economice și în același timp salariații să-și respecte cu strictețe îndatoririle și atribuțiile... obligatorii de serviciu.

În contractul colectiv de la **Uzina de pompe — București** citim: „...Conducerea administrativă se obligă să... asigure asistența tehnică pe toate schimburile". Ce rost are o asemenea prevedere înscrisă la modul foarte general în contractul colectiv? Doar știu toți salariații că asistența tehnică pe schimburi trebuie să se asigure obligatoriu. Fiecare întreprindere are pe schemă cîte 3 sau mai multe posturi de maiștri sau ingineri de tură, plătiți special pentru a asigura asistența tehnică. Această problemă este foarte clar reglementată de acte normative, de instrucțiuni și regulamente de ordine interioară. Mai departe spicuim: „...Conducerea tehnico-administrativă va asigura aprovizionarea cu materii prime și materiale". Același mod general și formal de a pune problema. Să discutăm cinstit și deschis: în cazul în care această prevedere n-ar fi stipulată în contract, conducerea fabricii nu s-ar mai aproviziona cu materii prime? S-ar închide fabrica? Aprovizionarea este o obligație primordială a conducerii în general și a funcționarilor de la serviciul aprovizionării în special. Mai mult. În unele unități de producție, ori comerciale, aprovizionarea cu materii prime se face cu mult înainte de luna decembrie, adică de perioada în care se încheie contractele colective. Atunci, nu este oare pe deplin îndreptățită afirmația că acest act important, care se numește contract colectiv, e uneori formal, confecționat de ochii lumii? Și dacă la capitolul „obligații economice" conducerea tehnico-administrativă și comitetul sindicatului își iau angajamente de tipul celor relatate, la capitolul „îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai" ale angajaților nu se angajează cu mai nimic.

Întreprinderea de mase plastice. Contractul colectiv de la această unitate pare a fi mai concret sau — cum se spune — mai „axat pe probleme". Dar are alt viciu — nici nu-ți vine a crede! — actualul contract colectiv e copia contractului colectiv votat și... „realizat" cu un an în urmă!

Întreprinderea de panificație „Herăstrău". Din contractul colectiv lipsește aproape cu desăvîrșire punctul de vedere al comitetului sindicatului. În funcția sa de mandatar al angajaților, sindicatul nu face altceva decît să aprobe, aproape punct cu punct obligațiile pe care și le-a asumat conducerea întreprinderii. Atît? Nu chiar atît. El promite conducerii sprijin și își ia, la rîndul lui, cîteva — să le zicem — angajamente. Iată un exemplu: „În ceea ce privește inovațiile, comitetul sindicatului va mobiliza birourile grupelor sindicale să ducă o muncă susținută pentru... descoperirea de noi inovatori (!). Această obligație pare cel puțin ciudată. E oare nevoie să „duci o muncă susținută" pentru a-i descoperi pe inovatori? Aceștia, cînd au ceva de spus, își dau ei singuri în vileag inovația. N-au nici un interes s-o țină în secret!

Întîlnim, în același contract colectiv, și alte obligații formale, similare celor găsite la uzina de pompe. Ca de pildă: „Conducerea se obligă să nu se aprovizioneze cu materie primă care nu se... încadrează în norme". Întrebăm: este nevoie de un contract colectiv pentru a nu admite materie primă de proastă calitate? Alt „angajament" al conducerii administrative: „Se va urmări ca livrările de produse să se facă zilnic, potrivit comenzilor". Pierdere de timp, angajamente inutile. Între fabrici și beneficiari există contracte care reglementează cu precizie livrările. Deci obligația de a livra „zilnic și potrivit comenzilor" n-are ce căuta în contractul colectiv.

Atelierele I.T.B. Angajamente din partea conducerii: ...„Se va face o bună aprovizionare cu materii prime... Se va asigura asistența tehnică pe schimburi"... Angajamente din partea comitetului sindicatului: „Va fi sprijinită acțiunea conducerii în privința unei bune aprovizionări cu materii prime... Va sprijini... Va susține"...

Aceleași „obligații" transferate în contractul colectiv din planurile curente, obligatorii ale întreprinderii. Și cîte probleme interesante pentru muncitori și pentru administrațiile întreprinderilor nu stau nerezolvate! În multe unități economice lipsește preocuparea pentru gospodărirea materiilor prime, a sculelor. Există disponibilități, resurse nefolosite, de creștere a producției. Încercește inițiativa unor organizații sindicale în privința îmbunătățirii condițiilor de muncă ale salariaților. De ce nu sînt trecute în contracte asemenea probleme și altele, nenumărate, legate de viața oamenilor, de specificul fiecărei întreprinderi în parte? Lesne de înțeles. Unele conduceri administrative merg pe calea celei mai slabe rezistențe: pentru a nu avea prea multă bătaie de cap, își propun în contract obligații care, oricum, trebuie să se realizeze. Iar comitetele respective ale sindicatelor se complac — inexplicabil — în această situație.

În cele mai multe dintre contractele colective răsfoite de noi nu erau prevăzute nici măcar termenele de realizare a angajamentelor asumate, nici numele persoanelor care se vor ocupa de problemele respective. La aceasta se adaugă lipsa totală de informare a angajaților cu privire la stadiul în care se află realizarea obligațiilor din contract. Totul e vag, plutește pe undeva pe sus, în niște sfere inaccesibile.

Încă ceva. Răsfoind contractele colective din cele mai diverse unități economice ne-a surprins un fapt: aproape toate semănau între ele ca picăturile de apă. Ne-am interesat de ce. Totul este clar: comoditatea conducerilor întreprinderilor și, deopotrivă, a comitetelor sindicatelor (care-și iau de preferință angajamente generale), conjugată cu indicațiile șablon ale ministerelor pe ramură = contracte colective ineficiente.

Indiscutabil, formularea judicioasă și urmărirea realizării contractelor colective oferă organizațiilor sindicale largi posibilități de manifestare atît în domeniul economic cît și social. Se impune deci ca aceste posibilități să fie din plin valorificate.

„...Paralel cu activitatea de organizare și mobilizare în muncă a maselor largi de salariați în vederea creșterii continue a producției de bunuri materiale — baza asigurării bunăstării întregului popor — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul Sindicatelor din 1966, — *organizațiile sindicale au datoria de a se preocupa continuu de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii, de satisfacerea cerințelor și nevoilor lor în continuă creștere, de realizarea în fapt a drepturilor pe care societatea socialistă le asigură tuturor celor ce muncesc".*

Așadar, între salariați — prin reprezentantul lor, sindicatul — și conducerea administrativă trebuie să se încheie contracte colective mobilizatoare, pătrunse de spiritul seriozității și răspunderii, în așa fel încît acest act să contribuie efectiv la perfecționarea producției, la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale salariaților.

Gh. GRAURE

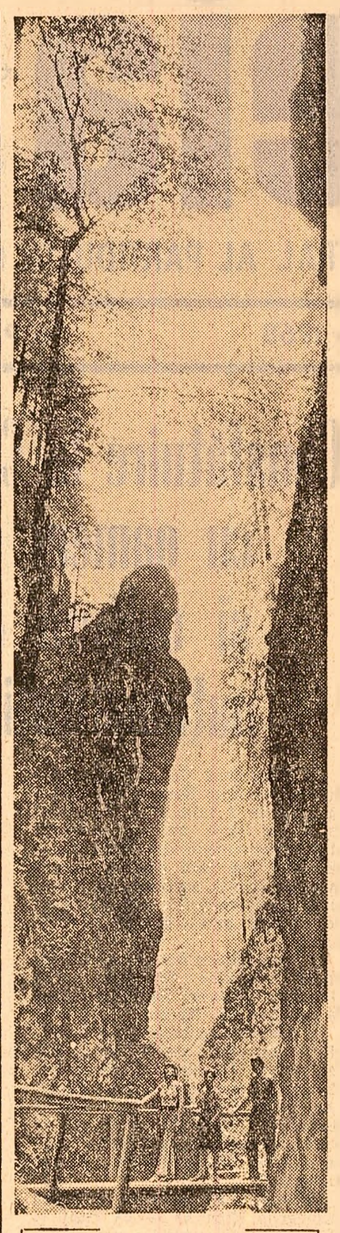

În drum spre Piatra Mare, turiștii admiră frumusețea sălbatică a cheilor „7 scări" de pe valea Timișului

Foto: **Gh. Vințilă**

Concediul de odihnă pentru personalul didactic

În vederea aplicării Legii nr. 26/1967, cu privire la acordarea concediilor de odihnă ale angajaților, Ministerul Învățămîntului a emis recent instrucțiuni care stabilesc durata și condițiile de acordare a concediului anual de odihnă pentru personalul didactic.

Durata concediului de odihnă pentru personalul didactic care a funcționat în tot cursul anului școlar (universitar) este de 62 zile calendaristice. Personalul didactic numit după data începerii cursurilor primește un concediu de odihnă calculat cîte 5 zile lucrătoare pentru fiecare lună integral servită. Concediul de odihnă se efectuează, de regulă, în timpul vacanței școlare sau universitare de vară (lunile iulie și august). Programarea concediului se va face de către conducerea instituției de învățămînt, de acord cu organele sindicale și va fi adusă la cunoștința personalului didactic pînă la terminarea activității didactice.

Personalul didactic care nu a putut efectua integral concediul, fiind reținut în timpul concediului de odihnă pentru unele activități cerute de nevoile învățămîntului, va completa concediul în perioadele cînd se întrerupe activitatea didactică pentru odihna elevilor și studenților, în timpul vacanței de iarnă și de primăvară. În învățămîntul superior, în cazuri bine justificate, completarea concediului de odihnă se va putea face și în perioada anului universitar, cînd nu există activitate didactică.

Indemnizația pentru concediul de odihnă se plătește anticipat, pentru întreaga durată a concediului. Indemnizația de concediu se calculează pe baza salariului mediu realizat în perioada pentru care se acordă concediul.

Dispozițiile recentelor instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului intră în vigoare începînd cu acordarea concediului de odihnă pe anul școlar (universitar) 1967/1968.

Alte prevederi privind acordarea concediilor de odihnă pentru personalul didactic care a funcționat cu normă incompletă, ca suplinitori sau avînd și calitatea de pensionari, precum și cele legate de compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat sînt cuprinse în instrucțiunile nr. 52 000/1968 ale Ministerului Învățămîntului, transmise instituțiilor de învățămînt.

(Agerpres)

CĂMAȘA PERSONALĂ A TOVARĂȘULUI BARNA

Mi-nchipui că ați observat alaltăieri pe plaja de la Eforie Nord un om între două vîrste, tuns plastic, cu dinte metalic, dar fără cămașă pe el. Știți cine era tipul? Eu. Regret sincer și n-am să-mi iert niciodată faptul că m-am dat în spectacol umblînd pe o plajă fără cămașă pe mine. Vă rog să mă credeți că am fost impudic forțat de împrejurări. Mi s-a furat cămașa.

Neștiind cum să ies din încurcătură, am dat un telefon la I.E.B.C. și l-am rugat pe directorul Barna să se deplaseze la fața locului și, într-un fel sau altul, să mă scoată din încurcătură. A sosit.

— Ce-ați pățit, m-a întrebat dumnealui puțin contrariat de deranjul pe care i-l făcusem.

I-am povestit împrejurările în care rămăsesem fără cămașă și dumnealui, după ce s-a interesat de identitatea mea, a făcut un gest uluitor. Și-a scos cămașa de pe el (ne potriveam la gît) și mi-a dat-o mie.

— Ia cămașa mea și umblă, mi-a zis dînsul amabil.

Și-am pornit prin Eforie Nord cu cămașa directorului Barna, preamărindu-l. Cămașa nu i-am prea mărit-o, pentru că nu aveam cum, ne potriveam la talie. Pe cine întîlneam pe stradă îl opream și-i spuneam:

— Aveți aici la întreprinderea balneoclimaterică un director ce nu s-a pomenit. Un om colosal!

— Barna? Prietenul meu Barna? Asta dă prietenilor și cămașa de pe el.

— Și dumitale ți-a dat o cămașă? Formidabil!

— Cămașă să-mi dea? Am destule. N-aveam mașină, colegii mei aveau toți, eu nu.

— Și ți-a dat mașina de pe el? Pardon, ți-a dat mașina lui?

— Nu. Nu mi-a dat mașina lui, i-am explicat că am bani strînși pentru a-mi cumpăra niște mobilă și el mi-a spus: „Las-o dracului de mobilă, dacă vrei mașină, depune banii pe care-i ai strînși. Îți dau eu mobilă." Și mi-a dat mobilă. Mi-a îmbrăcat apartamentul după ultimul jurnal. Mi-a dat șifoniere, studiouri, covoare, aparat de radio, cuiere...

Un om care își dă cămașa de pe el să nu-și dea și mobila din casă cînd vede un om la ananghie? Ce va să zică un suflet mare. Mie mi-a dat cămașa, ăstuia mobila, îmi făceam eu socoteala și mă gîndeam cît sacrificiu face acest om pentru semenii săi, pentru prietenii lui. Îmi imaginam cum bietul de el doarme acum pe niște rogojini, ba îmi trecea prin cap că bunul Barna, ca să-și ajute prietenii, se culcă prin gară, ori pe plan. Și eu, păcătosul de mine, nu împrumut prietenilor nici măcar cărți! Mi se făcuse lehamite de persoana mea.

Am oprit alt cetățean. Și lui i-am povestit cele întîmplate. Acesta, cu mai multă compasiune, mi-a mărturisit:

— Dacă există zece oameni pe pămîntul ăsta ca el, e lucru mare. Mie mi-a dat mobilă, mi-a dat două butelii de aragaz, dacă aveam nevoie de pian cu coadă îmi dădea și pian cu coadă, pentru că îi sînt foarte bun amic.

— Mă bucur pentru Barna că nu ai avut nevoie de pian cu coadă. Îl lăsai fără așternut.

Că a dat la doi prieteni ai săi mobila din casă nu m-a surprins. M-a mirat însă altă chestie. Barna a împărțit la prietenii din dreapta, a împărțit la prietenii din stînga, după cîte am fost informat, vreo 34 de butelii de aragaz și vagoane de mobilă.

— Cămașa care ți-a dat-o dumitale e o jucărie, mi-a atras atenția un subaltern de al lui Barna. Mie mi-a dat o instalație de calorifer.

— Ce vorbești? și-ai avut inima aia să-i scoți instalația de căldură din casă? El ce face la iarnă?

— Nu, tovarășe, era în depozit. Dacă ai nevoie și dumneata de ceva mobilă...

— Crezi că-mi dă? M-ar interesa un acvariu mai mare. Cum e cel de la Constanța. Știi, mi-am reparat casa de curînd și decît să întrebuințez crătiți și ligheane... Punînd acvariul în locul unde pică, se vor simți mulțumiți și peștii, că le plouă în cap.

— Dacă are în depozit, te servește.

— Ce depozit?

— Depozitele I.E.B.C.-ului, că n-ai avea pretenția să-ți dea acvariul lui.

Deși eram de cîteva zile la Eforie Nord, abia la ultima replică am venit de-acasă.

— Care va să zică, Barna nu-și dă lucrurile din casă.

— Ce-i prost? Dă din depozitul statului.

— Aa, el patronează un depozit, unde are mobilă și alte obiecte pentru vile... Pentru întreținerea vilelor. Am înțeles. În loc să mobileze vilele, mobilează prietenii...

— Și nu dă la oricine. Trebuie ori să fii mai mare în grad, ori să aibă el nevoie de dumneata, ori să-l „perii". Are un prieten la București căruia îi trimite vin, pește, derivate de-ale cărnii, portocale.

— Prietenul ăsta al lui, căruia îi trimite portocale la București, e bolnav, e internat în vreun spital?

— Nu. E mandatar la un restaurant. Îi trimite „alimente" la prețuri mai „submercurial" ca să prindă cheag mandatarul; un prieten trebuie ajutat!

— Dacă un bun prieten de-al lui ar vrea să-și facă o casă la Eforie Nord, l-ar putea ajuta Barna? Eu stau cu chirie la București și...

— Casă? De ce nu. Pentru repararea vilelor are în depozite var, ciment, bitum, cherestea, mozaic... Cînd se demolează cîte o clădire — cărămidă, uși, ferestre. Și-a ajutat prietenii și cu „obiecte" de astea. S-a ajutat și pe el, și-a făcut un garaj din „demolări"... Dacă îi ești simpatic te-ajută.

— Simpatic i-am devenit din prima clipă. Mi-a dat cămașa de pe el.

— Încearcă. Barna poate să te facă om.

Ajuns acasă, m-am și pus pe lucru. Pentru mutarea definitivă pe litoral. Am scris pentru „Mica publicitate" zeci de anunțuri: „Vînd mobilă", „cedez apartament", „vînd..." Cînd să scriu ce mai am de vînzare, mi-a intrat în casă un tovarăș în uniformă. (Nu de elev).

— Dumneata ai fost zilele trecute la Eforie Nord?

— Am fost.

— Avem o reclamație împotriva dumitale.

— Ce reclamație?

— Ți-a dat cineva o cămașă?

— Da, directorul Barna mi-a dat cămașa de pe el. Știi, eram într-o situație penibilă, mă plimbam pe plajă fără...

— Ai făcut reclamație?

— Nu.

— De ce ai plecat din stațiune fără să înapoiezi cămașa celui care ți-a dat-o...

— De pe el?

— Exact.

— Am crezut că e a statului.

— Era personală, tovarășe. Și te-a reclamat!

Tare sînt curios să văd pe unde scot cămașa în afacerea asta.

P.S. Un bun prieten, cunoscător în astfel de probleme, mi-a spus după ce i-am povestit cele întîmplate:

— Dacă aș avea eu valoarea covoarelor, mobilierului și a altor obiecte înstrăinate în sistemul acesta în întreaga țară i-aș spune lui Rockefeller:

— Ce faci, colega?

foileton de Nicuță TĂNASE

Pe marginea scrisorilor sosite la redacție

Ce urmări PRACTICE au sugestia și reclamația în comerț

În fiecare compartiment al vieții sociale, cuvîntul cetățeanului, opinia sa, este luată astăzi în mod firesc ca element important de referință. Orice acțiune ce urmează a fi întreprinsă este raportată la acest indicator cheie care ne aduce mereu în față omul, permițîndu-ne să descifrăm, în tot ceea ce producem, investim și cheltuim, adevărata finalitate.

Unul din domeniile obligate la o permanentă confruntare cu opinia cetățenească este comerțul. În acest important sector de deservire, părerile, sugestiile, propunerile și reclamațiile consumatorilor joacă un rol atît de mare încît, fără cunoașterea lor temeinică, practic nici nu se poate concepe o activitate cu rezultate cît de cît satisfăcătoare. Este un principiu împotriva căruia nimeni n-are nimic de obiectat. Aceasta nu-i împiedică însă pe mulți dintre cei care au un cuvînt greu de spus în ce privește transpunerea lui în practică să-l ignore aproape cu desăvîrșire. Dovada cea mai elocventă că așa stau lucrurile o constituie soarta multora din sesizările făcute de echipele de control obștesc sau de cumpărători.

„Nu cred că greșesc dacă afirm că între gradul de receptivitate față de ceea ce poate provoca mulțumirea sau nemulțumirea consumatorilor și multiplele aspecte ale activității comerciale se poate stabili o relație de perfectă reciprocitate" remarcă cititorul **Vasile Ieran** din Oradea. În urma observațiilor și propunerilor venite din rîndul cetățenilor se pot lua măsuri pentru înlăturarea deficiențelor legate de aprovizionare, pentru curmarea diferitelor anomalii în repartizarea fondului de marfă pe rețea; semnalele lor se dovedesc a fi un mijloc eficient de combatere a unor atitudini necuviincioase față de cumpărători, de limitare și închidere a cîmpului de acțiune al unor elemente care urmăresc să obțină venituri pe căi ilicite în dauna statului și a cumpărătorilor. Cu toate acestea, la o analiză mai atentă, constatăm că eficiența practică a sesizărilor și propunerilor făcute de cetățeni în acest domeniu nu este nici pe departe cea scontată. Consultînd registrele de control obștesc sau condicile de sugestii și reclamații din numeroase unități comerciale, ai impresia că cetățeanul vorbește în gol, deoarece nimeni nu-l aude, nimeni nu-l ia în seamă.

„De luni de zile, se înregistrează tot felul de reproșuri la adresa modului cum este organizată aprovizionarea cu legume și fructe a orașului — ne scrie în continuare Vasile Ieran. Sesizările sînt înregistrate cu grijă, cutiile cu sugestii și reclamații sînt desfăcute cu regularitate la intervalele de timp stabilite; sînt notate conștiincios toate anomaliile care nemulțumesc pe cetățeni. Un singur lucru nu se face: rezolvarea efectivă a problemelor ridicate de oameni. Din această cauză, acum în plin sezon de vară, în unitățile centrelor de legume și fructe nr. 1 din Calea Republicii și nr. 13 din str. Vasile Alecsandri, nu se găsesc castraveți, roșii, ardei, cartofi, iar alte sortimente — deși piperate la preț — sînt de calitate necorespunzătoare. Tot acum, în plin sezon, la multe unități aparținătoare Trustului de alimentație locală Oradea, în ciuda atîtor sesizări ale consumatorilor, lipsesc răcoritoarele. La cofetăriile nr. 2 și 28, de la începutul lunii mai, nu au mai fost solicitate de la fabrică răcoritoare care, de altfel, se produc în sortimente variate în orașul Oradea. În noul cartier din zona de vest a orașului care numără în prezent circa 20 000 locuitori, s-a înființat restaurantul „Familiar", dar numai familiar nu este din moment ce nenumăratele obiecții ale vizitatorilor privitoare la calitatea unor meniuri fixe, condițiile improprii de pregătire a lor, proasta funcționare a sistemului de aerisire a localului ș.a. se izbesc de zidul unei totale indiferențe".

„Sesizările cetățenilor, unanim considerate ca un instrument practic și eficient de îmbunătățire permanentă a deservirii — ne scrie tehnicianul **Dumitru E. Gheorghe** din București — par a fi privite de unele organe comerciale ca o „corvoadă" care trebuie îndeplinită mai mult din obligație decît din convingere. Cel puțin aceasta este impresia pe care o ai după ce treci prin magazinele și unitățile de alimentație publică situate pe Calea Griviței. Pe alocuri cutiile de sugestii sînt desigilate (magazinul de confecții din Piața Chibrit, Centrul de pîine de la nr. 397); nicăieri nu se dau răspunsuri la sesizările înregistrate, nicăieri nu se vede că ele sînt cercetate cu atenție și rezolvate cu răspundere. Să ne mai mirăm atunci de ce persistă în acest sector atîtea deficiențe cronice? Acest formalism este cu atît mai nociv cu cît el nu numai că creează un cadru propice perpetuării lipsurilor, dar devine și un factor prohibitiv, determinîndu-l pe cetățean să treacă indiferent pe lîngă diferite fenomene anacronice.".

„Spre a nu bate la ochi, cîteodată, nepăsarea față de opiniile cetățenești — observă **Aurel Pop** din Vișeul de Sus — este deghizată cu atîta meșteșug încît, în mod surprinzător, apare travestită chiar în haina celei mai adînci considerații și preocupări pentru cunoașterea și rezolvarea cerințelor oamenilor. Am vizitat recent 21 de unități comerciale din cele 64 existente în orașul Vișeul de Sus și 5 magazine din Vișeul de Jos. Aproape peste tot, condicile de sugestii și reclamații sînt expuse la loc vizibil, alături de cutiile speciale din plastic. În aparență totul ar merge bine. Gestionarii și ceilalți vînzători cu care am discutat se întrec în a susține că ei cunosc tot ce le trebuie consumatorilor și știu să-și facă datoria față de ei. Această atitudine de respect general față de cetățean — căuta să ne convingă Ștefan Feldman, șeful sectorului alimentar al O.C.L. mixt Vișeu — este rezultatul unei stăruitoare preocupări din partea tuturor celor ce conduc destinele comerțului local. În toate unitățile, cutiile cu sugestiile și reclamațiile cumpărătorilor sînt deschise din 10 în 10 zile, iar conducerea O.C.L. le analizează și la măsurile necesare — sancționarea gestionarilor, eliminarea lipsurilor proprii etc. Faptele contrazic însă aceste afirmații. La magazinul alimentar nr. 14 inspecția comercială a orașului a găsit 4 reclamații cu data de... 22 iunie 1966! Aproape la fel se prezintă lucrurile și la magazinul de legume și fructe (gestionar Roșu Nicolae), iar la cofetăria „Liliacul", cutia cu sugestii și reclamații n-a fost deschisă de la 23 martie a.c. Aceste fapte evidențiază cît se poate de pregnant „operativitatea" cu care se lucrează aici pentru rezolvarea sugestiilor și propunerilor oamenilor muncii. Același lucru se poate spune și despre felul în care sînt privite constatările echipelor de control obștesc de pe lîngă consiliul sindical orășenesc Vișeu sau ale inspecției comerciale de stat ale căror procese verbale nici nu sînt prezentate de către gestionari conducerii O.C.L.".

„În cea mai mică unitate comercială cutia de sugestii apare ca o garanție a seriozității dialogului cu cetățeanul — observă **Sebastian Stanciu** din Calafat. Dar aproape de fiecare dată cînd apelezi la ea, încerci un dezarmant sentiment al inutilității. Dacă te duci, de pildă, la restaurantul „Carpați" și ceri condica de sugestii afli că ea este închisă în biroul responsabilului Constantin Tîrdă. O ține acolo, dar nici n-o desființează. O folosește ca pe un fel de „calmant" pentru clienții mai insistenți care, după ce scriu în ea ceea ce au de scris, se liniștesc și pleacă, iar lucrurile reintră „în normal". La 5 iunie, cetățeanul Gheorghe Oprescu nota în această condică faptul că ospătara Elisabeta Floricel a refuzat să-l servească, adresîndu-i cuvinte jignitoare. Nimeni nu s-a învrednicit să-i dea vreun răspuns. La magazinul alimentar cu autoservire (responsabil Ion Dragă), condica de sugestii zace printre ambalaje. La centrul de carne nr. 1 din piața orașului (responsabil Gheorghe Țîrea), cutia de sugestii se află fixată în perete, dar este sigilată de luni de zile, deși zilnic cetățenii fac numeroase reproșuri în legătură cu felul cum sînt serviți sau cu igiena localului care lasă de dorit".

Așadar, pe de o parte cetățeanul este invitat să-și spună cuvîntul, să ajute comerțul în lichidarea diverselor deficiențe, iar pe de altă parte cei ce lansează asemenea invitații nu le mai acordă nici o atenție. Iată cum dialogul simplu și firesc cu cetățeanul este încă de la început contaminat de plaga formalismului.

Se înțelege de la sine că o asemenea situație nu poate fi tolerată întrucît ea aduce grave prejudicii nu numai intereselor cetățeanului, ci și bunului mers al treburilor în acest domeniu de activitate. Astăzi un comerț civilizat, care să asigure deservirea promptă și operativă a consumatorilor, nu se poate bizui decît pe cunoașterea temeinică a gusturilor, exigențelor și cerințelor lor. De aceea, sînt necesare măsuri eficiente menite să ducă la o reconsiderare temeinică a locului și rolului opiniei publice în comerț, la înlăturarea tuturor factorilor și barierelor care în prezent îi atenuează forța, la repunerea ei în toate drepturile care i se cuvin.

Dumitru TIRCOB

pagina economică

INTERESELE ECONOMIEI NAȚIONALE IMPUN

EXTINDEREA PRODUCȚIEI ȘI UTILIZĂRII OȚELURILOR DE CALITATE SUPERIOARĂ

Tendințele moderne în dezvoltarea industriei construcțiilor de mașini și a industriei construcțiilor au pus în fața siderurgiei sarcina de mare însemnătate de a spori masiv, în actualul cincinal, producția de oțeluri aliate și carbon de calitate, care determină efecte economice deosebit de favorabile în aceste ramuri. Nu sînt necesare prea multe argumente pentru a demonstra eficiența economică înaltă a utilizării unor produse siderurgice cu caracteristici superioare și ou grad înalt de prelucrare și finisare. **Ele contribuie la reducerea greutății și creșterea performanțelor mașinilor și utilajelor, la ușurarea construcțiilor și instalațiilor de tot felul, la sporirea durabilității lor.** Cu alte cuvinte, creșterea producției la aceste sortimente de oțel contribuie la reducerea consumului de metal, a costurilor de fabricație în întreprinderile producătoare de mașini și utilaje și a cheltuielilor aferente noilor lucrări de investiții.

Tocmai ținînd seama de aceste multiple efecte favorabile, Ministerul Industriei Metalurgice a trebuit să elaboreze studii tehnico-economice din care să rezulte investițiile necesare creării bazei de producție pentru oțeluri aliate și produse cu prelucrare avansată : țevi, sîrmă, laminate la rece, profile din tablă îndoită etc. O parte din aceste lucrări de investiții se află azi în plină desfășurare, astfel că în anul 1970 se va asigura, potrivit **prevederilor planului cincinal, o producție de 315 000 tone laminate din oțeluri aliate și cantități importante de produse cu prelucrare ulterioară avansată.** În aceste condiții, importul se va reduce într-o proporție însemnată, pe această cale urmînd a fi satisfăcute doar cerințele de tablă silicioasă pentru industria electrotehnică, oțeluri înalt aliate pentru scule, utilaj chimic ș.a., precum și o cantitate mică de laminate din oțeluri aliate obișnuite a căror asimilare nu se justifică din punct de vedere economic.

În stadiul actual de satisfacere parțială a cerințelor industriei construcțiilor de mașini cu laminate din oțeluri aliate și de pregătire a unei baze de producție mai puternice pentru sortimentele superioare din metal apare necesar să se înlăture anumite deficiențe cu caracter organizatoric și de concepție, care diminuează substanțial rezultatele eforturilor ce se depun în acest domeniu. Un prim neajuns îl constituie **introducerea greoaie în fabricație și utilizarea cu multă timiditate a unor noi mărci de oțeluri și sortimente de produse siderurgice cu caracteristici superioare.** Problema în discuție prezintă două aspecte inseparabile. Pe de o parte, siderurgia nu acționează satisfăcător pentru lărgirea producției la sortimentele de acest gen, pe motiv că nu cunoaște cerințele beneficiarilor, adică nu primește comenzi concrete. Pe de altă parte, beneficiarii nu formulează cereri, deoarece nu au informații despre garanțiile ce le poate asigura industria siderurgică, așteptînd oferte din partea acesteia ca fiind specializată și mai bine documentată în privința progresului obținut în acest domeniu pe plan mondial.

Ministerul Industriei Metalurgice a încercat să înlăture acest impas prin crearea secției de utilizare rațională a oțelurilor la Institutul de cercetări metalurgice (ICEM) din București, ca organ consultativ care trebuie să vină în întîmpinarea beneficiarilor, oferindu-le oțelul cel mai potrivit pentru diferite domenii și condiții de utilizare ; în plus, la cererea justificată a beneficiarilor, secția respectivă urma să asigure asimilarea în țară a produselor noi sau să avizeze importul unora dintre acestea. Dar în cei trei ani care au trecut de la aplicarea măsurii amintite, s-a dovedit că această încercare de reglementare a promovării a ceea ce este nou și modern în domeniul utilizării metalului în construcția de mașini nu a dat rezultatele așteptate. Beneficiarii nu apelează la serviciile secției de utilizare rațională a oțelurilor de la ICEM decît în mică măsură, deoarece soluțiile indicate nu au nici caracter obligatoriu, nu oferă nici garanții certe privind asigurarea livrării la timp a cantităților cerute din noile sortimente, aprovizionarea făcîndu-se tot prin repartiții, comenzi și contracte încheiate cu alte organe ale ministerului nesubordonate acestui nucleu consultativ. La rîndul său, nici secția de utilizare a oțelurilor nu a manifestat vreo inițiativă importantă pentru a veni în întîmpinarea cerințelor în domeniul oțelurilor pentru construcții de mașini, ci numai în privința oțelurilor pentru construcții metalice.

Este posibilă soluționarea corespunzătoare a acestei probleme și după părerea mea ar trebui examinată **oportunitatea creării în cadrul Ministerului Industriei Metalurgice a unui organ de dirijare a producției și consumului de oțeluri aliate, care să funcționeze în viitoarea centrală de desfacere a produselor siderurgice.** Acest organism ar putea să aibă în componența sa și reprezentanți ai principalilor beneficiari, specialiști de înaltă calificare, urmînd să colaboreze strîns cu secția de specialitate de la ICEM pentru cercetări, asimilări, încercări, precum și pentru redactarea de fișe și informații documentare în acest domeniu. Acest organ ar urma să înregistreze cererile beneficiarilor privind necesarul lor de oțeluri aliate pentru anumite destinații, să le analizeze cu ajutorul specialiștilor, convocați de la caz la caz, sau periodic, să comunice beneficiarilor soluțiile recomandate de experți și, în caz de acceptare, să asigure cercetarea, asimilarea și livrarea în timp util a noilor sortimente de oțeluri.

Nu și-a găsit rezolvarea corespunzătoare nici problema stabilirii cît mai reale a valorilor unor proprietăți calitative ale oțelurilor care, prin prevederile standardelor, sînt lăsate la înțelegerea dintre combinatele siderurgice și beneficiari. Astăzi se întîmplă de multe ori ca beneficiarii să solicite în mod neîntemeiat garantarea celor mai superioare valori ale unor caracteristici ale oțelurilor, iar unitățile producătoare să nu accepte nici cele mai mici valori ale proprietăților lăsate la înțelegere. În această situație, a devenit necesară organizarea unei strînse colaborări între organele tehnice de resort ale celor două părți. Contactele dintre ministerul nostru și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, pentru stabilirea proprietăților suplimentare ale unor oțeluri destinate anumitor întrebuințări, au căpătat anul acesta un caracter mai general și mai organizat ca pînă acum, în sensul că problemele se grupează pe domenii de utilizare bine precizate și se dezbat de către specialiștii celor două ministere, iar măsurile concrete stabilite constituie sarcini obligatorii pentru organele de execuție. Astfel de reglementări s-au încheiat pentru semifabricatele din oțeluri aliate necesare producției de autovehicule (tractoare, camioane, turisme) și ar fi utile și pentru fabricația altor sortimente importante, cum sînt agregate energetice, utilaj chimic, material rulant, nave.

Calea cea mai bună de rezolvare a înțelegerilor între părți o constituie întîlnirile de lucru între producători și beneficiari, organizate pentru fiecare domeniu de utilizare a metalului în care se ivesc probleme nereglementate prin acte normative sau ori de cite ori se consideră necesară asigurarea unor proprietăți deosebite pentru piesele cu solicitări mari ale unor mașini sau utilaje speciale. În paralel, **va trebui intensificată munca de redactare a fișelor de catalog pentru oțeluri aliate,** care să conțină rezultatele determinărilor efectuate în țara noastră asupra caracteristicilor produselor siderurgice proprii, privind rezistența la oboseală, gradul de puritate, călibilitatea, mărimea granulației primare, sudabilitatea, curbele de transformare izotermă a austenitei, mărimile fizice importante, unele caracteristici tehnologice și altele. O asemenea acțiune s-a început pentru oțelurile carbon de calitate, fișele fiind în curs de redactare ; ele vor constitui documentații prețioase la îndemîna proiectanților pentru alegerea oțelului potrivit fiecărui utilaj și reper în parte.

Tot în legătură cu extinderea fabricației oțelurilor aliate pentru construcția de mașini și pentru alte scopuri, se cuvine să menționăm și o altă chestiune care se pune în prezent cu deosebită acuitate. Este vorba de **cunoașterea exactă, în perspectivă, a necesităților de produse laminate ale întregii economii, pe sortimente și tipodimensiuni.** O atare precizare a cerințelor este absolut necesară, deoarece pentru realizarea producției ce depășește nivelul stabilit pentru anul 1970, capacitățile existente nemaiputînd fi extinse, este nevoie să se examineze oportunitatea construirii noului centru de oțeluri aliate, care trebuie să satisfacă nevoile certe ale economiei și nu unele ipotetice. Prin urmare, toate ramurile economiei care au nevoie de laminate din oțeluri aliate trebuie să răspundă anchetei întreprinse de Ministerul Industriei Metalurgice, prin Institutul de proiectări laminoare (I.P.L.), cu date reale și amănunțite care să poată fi utilizate la fundamentarea riguroasă a investițiilor necesare dezvoltării producției de oțeluri aliate. O primă concluzie se desprinde din datele concrete primite de la M.I.C.M. — și anume specialiștii din această ramură nu cunosc bine cerințele pentru anii următori de oțeluri aliate, cererile prezentînd creșteri foarte mici de la an la an. Ceea ce înseamnă că nu s-a făcut o investigație serioasă a nevoilor, o analiză amănunțită a posibilităților de extindere a reperelor din oțeluri superioare la fiecare utilaj și mașină în parte.

Ministerul nostru a colaborat mai fructuos în acest domeniu cu organizațiile de construcții industriale și civile, coordonate de C.S.C.A.S. Iar rezultatele sînt evidente : pe lîngă introducerea unor sortimente noi de oțeluri cu eficiență economică ridicată la utilizarea lor în construcții, sînt cunoscute în detaliu și nivelele cantitative, pe sortimente de oțeluri superioare, necesare în anii următori. Ne referim la oțelurile OL-38-M2 pentru armături de stabilitate, cele cu profilul periodic din oțeluri slab aliate pentru armarea elementelor de rezistență (PC 50, PC 60 și PC 90), precum și la sîrma trasă de înaltă rezistență pentru beton precomprimat, sîrma trasă mată pentru plase sudate și tabla cu rezistență înaltă pentru construcții metalice. Problema ce se cere să fie rezolvată în continuare de organizațiile de proiectare și de construcții constă în **lărgirea utilizării oțelurilor superioare la diferite genuri de lucrări, pînă la excluderea completă a oțelului obișnuit din toate elementele de rezistență cu armătură.** Pe această cale se vor putea realiza, potrivit estimărilor, economii de circa 50 000 tone laminate din oțel obișnuit pe an.

Punînd aceste cîteva probleme privitoare la extinderea producției și utilizării oțelurilor superioare îmi exprim convingerea că ele își vor găsi cea mai bună rezolvare printr-o colaborare strînsă a specialiștilor din întreprinderile producătoare și consumatoare, din instituțele de proiectări și de cercetări, din ministerele economice, determinînd efecte economice deosebit de favorabile în folosirea eficientă a resurselor de metal ale țării.

Ing. George ILIN
șef de serviciu în Ministerul Industriei Metalurgice

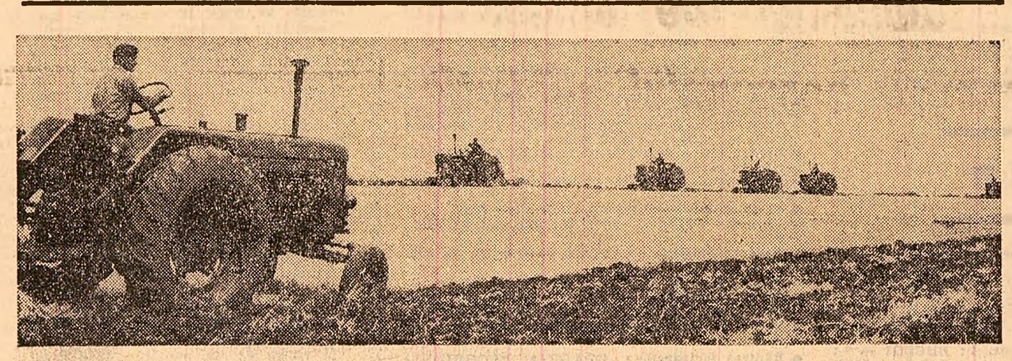

După seceriș, mecanizatorii de la I.M.A. Mihăilești-Buzău pregătesc terenul pentru cultura a II-a

GĂURI PREA LARGI ÎN „SITA" CONSERVĂRII AVUTULUI OBȘTESC

Am citit cu interes în „Scînteia" articolele subliniind în mod îndreptățit necesitatea unei poziții ferme împotriva furturilor, delapidărilor, neglijențelor etc. Exprimîndu-mi acordul cu punctul de vedere al autorilor acestor articole, vreau să mă refer la alte aspecte ale apărării proprietății socialiste. Dacă furturile, delapidările sînt pedepsite de lege, aspectele pe care le am în vedere nu intră sub imperiul justiției, astfel încît combaterea lor este mai anevoioasă, deși prejudiciile pricinuite sînt din cele mai mari.

Să concretizez. Cunoaștem unități economice în județul nostru care, urmărind, mai ales la sfîrșit de lună sau trimestru, îndeplinirea cu orice preț a planului, trec cu vederea *consumul irațional de materii prime, materiale, combustibil, risipa,* găsindu-le tot felul de justificări, în ultimă instanță tot în dauna avutului obștesc. La „Trainica" și „Bucegi" Pucioasa, la „Steaua Electrică" Fieni, de pildă, consumurile specifice sînt depășite, ceea ce diminuează volumul bunurilor materiale care ar putea fi produse. Deși schelele petroliere din județ obțin lună de lună rezultate pozitive în creșterea producției, înregistrează încă un procent ridicat de pierderi de țiței (îndeosebi schelele Gura Ocniței și Tîrgoviște).

Mari daune aduc avuției naționale **rebuturile,** îndeosebi de metal și lemn. La U.U.P. Tîrgoviște s-au înregistrat în acest an aproape 400 tone metal rebutat. Pe întregul județ s-au înregistrat în perioada 1 ianuarie — 31 mai a.c. pierderi din rebuturi în valoare de 4 213 000 lei, cauzele principale constituindu-le : desene greșit executate, folosirea de utilaje necorespunzătoare, neglijența unor lucrători, nerespectarea disciplinei tehnologice etc. Este locul de menționat că, din această valoare a rebuturilor, doar 27 000 lei a fost imputată vinovaților, restul fiind suportată de întreprinderile respective. Mă întreb : cum pot tolera o asemenea stare de măsuri conducătorii acestor unități ? Cît despre posibilitățile practice ale remedierii acestor neajunsuri ele au fost dovedite convingător de măsurile energice luate de biroul comitetului județean de partid, care au determinat o reducere masivă a rebuturilor, a cheltuielilor neproductive și creșterea rentabilității unor unități economice.

Multiple consecințe negative are **calitatea necorespunzătoare a unor produse.** Anul acesta, beneficiarii unor produse au refuzat mărfuri în valoare de aproape 550 000 lei, îndeosebi de la I. F. Tîrgoviște, „Victoria" Tîrgoviște, I.P.B.C.A. Doicești, „Steaua Electrică" Fieni. Or, se știe ce urmează unor astfel de refuzuri : deplasări de delegați, recepționeri, alte transporturi de mărfuri, reconditionări, cheltuieli suplimentare. Pe seama cui ? Desigur, a întreprinderii, a avuției naționale.

Trebuie să acționăm mai ferm spre a lichida cauzele acestor neajunsuri : calificarea și pregătirea profesională necorespunzătoare a unor salariați, lipsa de asistență tehnică, slaba exigență a controlului de calitate în

Florea RISTACHE
secretar al Comitetului județean Dîmbovița al P.C.R.

toate schimburile și fazele procesului de producție, folosirea nejudicioasă a capacităților de producție, neritmicitatea producției, munca în asalt.

Serioase prejudicii aduc creșterii proprietății obștești **folosirea necorespunzătoare a timpului de lucru,** îndeosebi de cei care lucrează în „regie". La aceasta contribuie efectiv îngăduința unor șefi de echipă, normatori și maiștri. Am întîlnit cazuri cînd, în schimbul unor „atenții", erau trecute ca efectuate toate orele de lucru ale celor care întîrziau sau lipseau nemotivat. Sîntem hotărîți să acționăm cu maximă fermitate împotriva unor asemenea abuzuri cu atît mai mult cu cît anul acesta învoirile și absențele au totalizat în județ peste 90 000 ore om, reprezentînd o producție globală în valoare de circa 5 000 000 lei. La aceste daune trebuie adăugată neîndeplinirea măsurilor de creștere a productivității muncii, depășirea cheltuielilor de aprovizionare și desfacere, care au făcut ca în 5 unități economice — Electrocentrala Doicești, I. F. Tîrgoviște, Valea Ialomiței Pucioasa, I.P.B.C.A. Doicești și „Victoria" Tîrgoviște — să nu se realizeze sarcinile de reducere a prețului de cost, înregistrînd o depășire totală a cheltuielilor de producție de peste 755 000 lei.

Vreau să mă refer și la alt factor important. Este vorba de **îndeplinirea riguroasă a planului de investiții,** realizarea la timp și la parametrii proiectați a obiectivelor economice, darea în folosință a tuturor obiectivelor sociale conform proiectelor respective. Rezultatele pozitive obținute nu ne pot face să trecem cu vederea existența unor serioase neajunsuri privind : neîncadrarea la timp a documentației tehnice (șantierul de locuințe Găești, extinderea U.U.P. Tîrgoviște, depozitul de mobilă Tîrgoviște etc) ; contractarea cu întîrziere sau nerespectarea prevederilor contractuale referitoare la executarea unor lucrări de investiții sau livrarea utilajelor tehnologice (Uzina de piese de schimb Găești, I.A.B.T. Viforîta, Întreprinderea de panificație Tîrgoviște) ; necorelarea tuturor fazelor lucrărilor de construcții cu cele de instalații, folosirea irațională a forței de muncă (Uzina mecanică Moreni, Uzina de piese de schimb Găești, unele șantiere de construcții de locuințe și social-culturale) ; aprovizionarea nesatisfăcătoare cu materiale („Steaua Electrică" Fieni, șantierele de construcții de locuințe Tîrgoviște și Pucioasa etc.). Deși în unele cazuri pot fi invocate și cauze obiective, de regulă este vorba de deficiențe în organizarea producției și a muncii.

În agricultură trebuie acționat cu mai multă combativitate împotriva cazurilor de **risipă a semințelor, de folosire nerațională a furajelor și utilajelor, de supradimensionare a construcțiilor agricole.** Nu pot fi tolerate întrările „ca-n codru" pe lanurile cooperativelor agricole cu căruțele sau cu animalele, depozitarea necorespunzătoare a unor produse. Furtul „doar" a cîtorva știuleți, a unei furci de furaje, a unui pumn de grăunțe „din grămada mare" (din care zice-se că nu se vede) toate la un loc — nu aduc stîrbiri grave proprietății obștești ?

După părerea mea, cauzele îngăduinței ce se mai manifestă în unele cazuri față de cei ce lovesc în avutul obștesc se datoresc comodității, lipsei de răspundere a unor cadre de conducere. Organizarea nejudicioasă a muncii, nerespectarea disciplinei tehnologice își au rădăcina în conștiința civică anemică a acelora cărora statul, colectivitatea le-au încredințat răspunderea nemijlocită a apărării și dezvoltării proprietății socialiste.

Nu opinez pentru interpretarea tuturor acestor manifestări negative în lumina prevederilor codului penal. Dar, în ruptul capului nu putem fi de acord cu categorisirea lor ca fiind, toate, pur „întîmplătoare", „obiective", urmînd așadar ca efectele lor să fie suportate din avuția națională. Nu se poate accepta la infinit ca unii să-și tot facă „autocritica" și să-și ia angajamente, care nu se soldează cu nimic.

La aceasta contribuie, desigur, și tendințele de formalism înrădăcinate în activitatea unor organizații de partid care își limitează controlul la culegerea de date statistice, întocmirea de hotărîri cu caracter general. Este necesar ca munca politică educativă de masă să sădească în conștiința fiecărui om al muncii convingerea că de felul cum muncește, de cantitatea și calitatea produselor realizate depinde nu numai propria sa remunerare, ci și creșterea avuției obștești, a bunăstării generale.

În cadrul instruirilor, consfătuirilor, a adunărilor cu activul, ca și a muncii de control și îndrumare efectuată pe teren de activiștii comitetului județean de partid, subliniem necesitatea unei acțiuni sistematice a tuturor organizațiilor de partid pentru apărarea și dezvoltarea continuă a proprietății socialiste, insistăm asupra rolului ce revine în acest domeniu organizațiilor U.T.C. și sindicatelor. Va trebui să combatem cu mai multă fermitate tendințele „umanitare" ale unor cadre de conducere, care prin îngăduința manifestată față de cei ce lovesc în proprietatea socialistă încurajează în mod obiectiv elementele necinstite.

Documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 19 iunie a.c. constituie un îndrumar prețios în eforturile pentru apărarea avutului obștesc. Vom acționa cu perseverență pentru îndeplinirea lor neabătută, contribuind în felul acesta la întărirea proprietății socialiste, baza dezvoltării ascendente a societății noastre.

ZOOTEHNIA MARAMUREȘEANĂ

(Urmare din pag. I)

miei. O parte din cei 1,7 milioane de lei cît este valoarea creditelor acordate de stat și pe care încă nu le-am restituit s-au cheltuit pentru cumpărarea de oi, vaci, construcția de grajduri. Am cheltuit bani mulți, dar cîștigul e mic pentru că pe vîrf de munte nu se poate crește orice rasă. Prin părțile noastre este rentabilă rasa Țurcană, din care avem numai cîteva sute de oi. Într-adevăr, această cooperativă de munte, la care din 1 200 ha, 900 sînt ocupate de pășuni și fînețe naturale, s-ar putea dezvolta creșterea oilor.

În situații asemănătoare sînt multe alte cooperative. Cu aceeași superficialitate, în unele cooperative s-au cumpărat oi Merinos — rasă mult mai pretențioasă, care, în afară de faptul că nu are aici condiții climatice favorabile, a fost adusă fără să se ia de la început măsuri pentru amenajarea saivanelor strict necesare.

După cum ne-a relatat tov. **Vasile Dorca,** președintele cooperativei agricole Mireșu Mare, potrivit indicațiilor organelor agricole, s-au cumpărat oi Merinos încă din 1956. Anul trecut, de la 600 oi s-au obținut în medie numai 2,4 kg lînă. De-abia acum cooperatorii au primit indicația să crească oi din rasa Țigaie — potrivite pentru zona în care se află cooperativa.

Provoacă nedumerire și alte practici : În unele cooperative s-au adus porcine din rasa Landrace, deși aici nu au fost create condiții nici pentru rase incomparabil mai rezistente.

— Nu ne-am pricopsit deloc cu rasa asta Landrace — ne spune brigadierul zootehnic **Aurel Mureșan,** de la cooperativa agricolă Lăpușel. Am cumpărat 24 scroafe, în 1962, dar le-am pierdut urma fiind nevoiți să le metisăm. Păcat de banii care s-au cheltuit pentru cumpărarea lor. Acum vrem să ne procurăm scroafe din rasa Bazna, mai rezistente în condițiile noastre și pentru care nu trebuie să dea țara valută spre a le importa, așa cum a fost cazul cu rasa Landrace.

Iată o judecată sănătoasă la care ar trebui să reflecte cei care subapreciază valoarea și posibilitățile de ameliorare ale raselor autohtone și care își dau cu ușurință avizul pentru importul unor rase nepotrivite condițiilor din zonele pentru care se aduc.

Înlăturarea carențelor amintite, valorificarea deplină a posibilităților de dezvoltare a zootehniei necesită măsuri urgente și diferențiate pentru amplasarea judicioasă a speciilor și raselor de animale pe zone și microzone, organizarea acțiunilor de ameliorare îndeosebi la rasele Brună de Maramureș și Țurcană, îmbunătățirea condițiilor de hrănire și îngrijire, astfel ca zootehnia să aibă o pondere cît mai mare în structura producției și veniturilor din agricultura județului.

CONDIȚIILE NATURALE SE „RĂZBUNĂ" PE CEI CE LE IGNORĂ

Asigurarea furajelor este una din condițiile hotărîtoare ale dezvoltării zootehniei, ale asigurării unei producții animaliere tot mai ridicate. Or, în această privință, în **județul Maramureș sînt multe neajunsuri.** După cum este cunoscut, planificarea judicioasă a producției agricole, în mod diferențiat și în concordanță cu condițiile pedoclimatice locale, baza tehnică materială, forța de muncă, experiența și tradiția existente, cerințele cooperativelor agricole, ale cooperatorilor și ale economiei naționale constituie un mijloc puternic de orientare și mobilizare a eforturilor pentru realizarea unor producții mari, eficiente.

Totuși, atît în ceea ce privește stabilirea de către organele centrale a indicatorilor de plan pe județ, cît și în repartizarea acestora pe unități s-au perpetuat grave anomalii, care au avut repercusiuni asupra asigurării bazei furajere și a zootehniei în ansamblu. În mod cu totul arbitrar cooperativelor agricole li s-au impus anumite culturi, pe suprafețe de mii și mii de hectare, fără a se ține seama de condițiile pedoclimatice existente. Este bine cunoscut că grîul și porumbul sînt culturi de bază, că, în mod firesc, ele au ponderea principală în agricultura țării noastre. Dar aceasta nu justifică prin nimic extinderea lor fără limite, acolo unde nu asigură un minimum de producție marfă. Or, tocmai aceasta este situația în unele zone din Maramureș unde cooperativele agricole nu au plan de producție marfă la grîu și porumb, dar au fost obligate să cultive aceste plante pe 62 la sută din suprafața arabilă. Din această cauză au fost diminuate suprafețele la acele culturi care sînt destinate producției marfă, îndeosebi la plantele furajere. În condițiile pedoclimatice locale, cooperativele agricole pot și trebuie să asigure cantități sporite de carne, lapte, lînă, fructe etc. nu numai pentru nevoile lor, ci și ale economiei naționale. Dar tocmai sporirea acestor produse a fost cel mai mult neglijată. „Mitul suprafețelor", fără luarea în considerare a posibilităților reale de realizare a producției, a dus la situații cînd de pe zeci de mii de hectare nu s-au obținut nici cereale marfă și nici alte produse. Pe terenuri cu podzol scheletic, cu o fertilitate extrem de redusă, pe pante abrupte din zona de deal și munte de la Vișeu, Lăpuș etc. au fost planificate culturi de grîu și porumb, deși, an de an, nu se obțineau producții mai mari de 300—400 kg boabe la ha.

Pentru valorificarea eficientă a condițiilor și posibilităților existente de mărire a producției și veniturilor cooperativelor agricole este necesar ca — așa cum a indicat conducerea partidului — planurile de producție să fie întocmite de către cooperatorii înșiși, cu sprijinul specialiștilor din unitățile respective și cei de la direcția agricolă și uniunea cooperatistă județeană, urmărindu-se atît satisfacerea cerințelor de produse ale cooperativelor agricole și ale cooperatorilor, cît și obținerea unor venituri bănești cît mai mari, pe baza sporirii producției marfă, îndeosebi din zootehnie.

Așadar, cauza principală a producțiilor scăzute de lapte, carne și lînă o constituie insuficiența măsurilor pentru asigurarea furajelor. Aceasta se referă însă nu numai la restrîngerea suprafețelor destinate bazei furajere dar, în foarte mare măsură, la lipsa de preocupare ca de pe terenurile cu furaje să se obțină producții corespunzătoare. An de an se întocmesc planuri de îmbunătățire a pajiștilor, dar acestea nu se realizează. Dacă ar fi să însumăm toate suprafețele prevăzute în ultimii 10—15 ani pentru aplicarea de lucrări de curățire, fertilizare, distrugerea vegetației arborescente etc, etc, aproape că n-ar exista hectar pe care să nu se fi făcut cîte ceva. Or, situația de pe teren este cu totul alta. Mari suprafețe de pajiști nu numai că nu au fost ameliorate, dar s-au degradat sau au fost împădurite în mod arbitrar de către organele silvice, care, uneori le-au considerat fără stăpîn.

Căutînd să depistăm cauzele acestei situații ajungem la concluzia că organele locale, urmărind să răspundă la operativele cerute de către Consiliul Superior al Agriculturii, s-au ocupat mai mult de culturile cuprinse în rubricile respective, subestimînd ponderea și însemnătatea pajiștilor naturale în economia județului. În Maramureș se resimte într-adevăr lipsa azotatului de amoniu — îngrășămînt de mare eficiență pentru ameliorarea pășunilor și fînețelor. Există însă și mijloace locale insuficient utilizate cum ar fi aplicarea mustului de grajd, a amendamentelor, organizarea tîrlirii pășunilor — metodă de fertilizare care nu necesită investiții.

Se simte nevoia unor studii temeinice pentru asigurarea cerințelor de furaje ale animalelor, prin extinderea culturilor de leguminoase și rădăcinoase, aplicarea unei agrotehnici adecvate, folosirea integrală a posibilităților pentru înlăturarea pierderilor mari de substanțe nutritive, deoarece acestea au rolul hotărîtor în mărirea producției de carne, lapte, lînă.

COOPERATIVELE TREBUIE ÎNDRUMATE CONCRET, DIFERENȚIAT, NU PRIN INDICAȚII GENERALE

Diversitatea de condiții pedoclimatice, situația economică și organizatorică mult diferite de la o cooperativă agricolă la alta, ca și alte condiții specifice locale impun, cu pregnanță, măsuri diferențiate de îndrumare și sprijin, rezolvarea concretă, operativă, la fața locului a multiplelor probleme ale unităților cooperatiste. Așa cum arată faptele, aici s-a încetățenit un stil defectuos de muncă, îndrumarea din goana mașinii, ceea ce face ca lipsuri și deficiențe cunoscute de luni și ani de zile să nu fie înlăturate. Sînt greu de apreciat cifric daunele provocate de îndrumarea, planificarea birocratică, făcută de oameni din afara cooperativelor agricole, care nu cunosc sau ignoră situația din unități.

O mostră a lipsei de discernămînt, de aplicare șablon, birocratică, a unor indicații prețioase privind rezolvarea problemelor majore ale agriculturii ne-o oferă însuși directorul direcției agricole, tov. ing. **Cornel Costea.** În ziua de 30 mai, la reședința județului, au fost convocate cadrele de bază din agricultură — președinți și ingineri din cooperativele agricole, directori de I.A.S. și S.M.T. etc. Era un prilej nimerit pentru a prezenta participanților sarcinile stabilite cu ocazia unei importante ședințe care a avut loc la Consiliul Superior al Agriculturii, privind combaterea efectelor secetei, realizarea și depășirea sarcinilor în agricultură, indicația ca acestea să fie adaptate condițiilor locale și transpuse în viață. Nu se poate spune că cele relatate de tov. Costea n-au fost realmente probleme de mare însemnătate, numai că ele au fost prezentate nediferențiat, neadaptate la condițiile și problemele specifice, de parcă Maramureșul s-ar afla pe undeva în Bărăgan. Deși în județul Maramureș sînt peste 188 000 ha de pajiști, din care 99 300 de fînețe naturale, problema cosirii fînețelor a fost expediată într-o singură frază. Oricît ar fi de importante și necesare „însilozarea resturilor legumicole și ce se mai poate însiloza", „strîngerea resturilor menajere și lactate", ca și alte resurse amintite, acestea nu pot fi puse pe același plan cu fînul, care, în Maramureș, constituie principala sursă de hrană a animalelor în timpul iernii. Este bine, desigur, că alți vorbitori s-au referit mai mult la necesitatea strîngerii la timp și fără pierderi a fînului, dar de ce nu a făcut acest lucru în primul rînd directorul direcției agricole? Aceasta cu atît mai mult cu cît, în numeroase comune și sate, este necesar ca strînsul fînului să se facă în timpul cel mai scurt și în condiții corespunzătoare pentru a se evita pierderile.

Am căutat să desprindem cîteva concluzii din discuțiile cu oamenii, din constatările făcute pe teren și, ținînd seama de cauzele care determină nivelul necorespunzător al zootehniei maramureșene, să concretizăm direcțiile principale și mijloacele cele mai eficiente ce trebuie utilizate pentru a pune în valoare marile resurse pe care le are agricultura cooperatistă din acest județ.

Pe baza indicațiilor conducerii de partid, care a analizat situația în agricultura județului Maramureș, au fost luate măsuri și în vederea dezvoltării zootehniei în acest județ. Acesto măsuri au început să fie aplicate. Se impune să se desfășoare, în continuare, o susținută activitate organizatorică și de îndrumare tehnică pentru ca, în cooperativele agricole din județ să se crească un număr sporit de animale, din rasele adaptate condițiilor locale, să se asigure cantități cît mai mari de furaje și de bună calitate, condiție hotărîtoare pentru succesul zootehniei maramureșene. Aceasta înseamnă că, începînd de la Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, și continuînd cu organele agricole locale, să se acorde tot sprijinul necesar cooperativelor agricole în planificarea producției, urmărind ca planurile elaborate de către cooperatorii înșiși, avînd girul adunărilor generale, să exprime cît mai fidel direcțiile, ritmurile și nivelurile reale de dezvoltare a diferitelor sectoare de producție agricole, corespunzător posibilităților și condițiilor unităților respective.

Direcția agricolă și uniunea cooperatistă județeană, sub îndrumarea și controlul direct al comitetului județean de partid, trebuie să acționeze prompt pentru soluționarea unor probleme de însemnătate majoră privind redresarea și impulsionarea zootehniei. Cu mare urgență trebuie rezolvate problemele asigurării bazei furajere, creării condițiilor necesare creșterii natalității și îmbunătățirii efectivelor de animale, întreținerii corespunzătoare a livezilor de pomi și altele.

În interesul dezvoltării cooperativelor agricole este nevoie de întocmirea unui program concret de măsuri economice și organizatorice și mai ales de aplicarea lui în viață cu hotărîre și cu consecvență. În acest scop este necesar să fie antrenate cele mai bune cadre care să răspundă pînă la capăt de măsurile ce se întreprind.

Comitetul județean de partid trebuie să asigure ca din întreaga activitate a organelor agricole să se înlăture practicismul îngust, obișnuința de aplicare mecanică, șablon, a unor indicații și recomandări, astfel ca îndrumarea și conducerea agriculturii să fie în concordanță cu diversitatea de condiții locale, să se asigure discernămîntul indispensabil în rezolvarea diferitelor probleme, ținîndu-se seama de părerile specialiștilor din unități, ale oamenilor cu experiență.

PREMISE ALE DEZVOLTĂRII CERCETĂRII ŞTIINŢIFICE ÎN ÎNVĂŢĂMÎNTUL SUPERIOR

Conf. dr. Dumitru BUICAN

Învăţămîntul superior reprezintă simburele din care se dezvoltă, ramificîndu-se atît cercetarea ştiinţifică ce se desfăşoară chiar în cadrul propriu — paralel cu munca didactică — cît şi activitatea de cercetare desfăşurată în diferite instituţii şi unităţi specializate de absolvenţii facultăţilor. În rîndurile următoare vreau să mă refer la prima ramificaţie, la cercetarea ştiinţifică realizată de cadrele didactice universitare.

Aşa cum arată practica mondială, aşa cum a subliniat în repetate rînduri conducerea partidului nostru, învăţămîntului superior îi revine un rol de mare însemnătate în promovarea cercetării ştiinţifice. Şi nu numai prin tradiţie — ştiut fiind că în România în cadrul învăţămîntului superior s-au dezvoltat principalele şcoli ştiinţifice: de matematică, de medicină, de filozofie etc. — ci şi prin posibilităţile prezentului. În Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învăţămîntului se subliniază pe drept cuvînt necesitatea cercetării ştiinţifice în cadrul catedrelor, arătîndu-se că **„ea reprezintă o activitate obligatorie pentru cadrele didactice şi un criteriu esenţial în promovarea lor“.**

Desigur, pentru ca munca de cercetare să devină într-adevăr „o necesitate vitală“ pentru universitari, se cere în principal selectarea unor cadre didactice, care să aibă, cum se spune, „în sînge“ patima cercetării. Recenta hotărîre a Consiliului de Miniştri privind repartizarea şi încadrarea în unităţile de cercetare ştiinţifică a absolvenţilor, ca şi practica de a se reţine în învăţămîntul superior pe cei mai buni absolvenţi contribuie la dezvoltarea unor asemenea oameni, consacraţi cu trup şi suflet ştiinţei. De asemenea, recenta hotărîre ca în învăţămîntul universitar (cu excepţia celui pedagogic) să fie generalizată practica susţinerii tezei de diplomă, vine în sprijinul depistării elementelor celor mai valoroase pentru învăţămîntul superior şi cercetare ştiinţifică.

Dezvoltarea muncii de cercetare în rîndul cadrelor didactice se află în strînsă corelaţie cu planurile şi programele de învăţămînt care se cer neapărat aduse la nivelul ştiinţei mondiale contemporane. În legătură cu aceasta vreau să dau cîteva exemple din învăţămîntul superior biologic, agronomic, medical. În toate aceste domenii ar fi de dorit — după părerea mea — o mai mare pondere în planurile de învăţămînt a disciplinelor fundamentale care se bizuie pe un solid substrat teoretic şi experimental, cum sînt: genetica, biofizica, biochimia. Ţin să subliniez că ponderea mai mare sau mai mică a unei discipline în planul de învăţămînt nu trebuie să o dea interesele personale sau de grup, ori rutina trecutului, ci să se fundamenteze pe însemnătatea care revine disciplinei respective, astăzi şi în perspectivă în tabloul ştiinţei contemporane.

Fără îndoială că oricît de chibzuit ar fi întocmite planurile şi programele de învăţămînt, ele rămîn literă moartă fără profesorul chemat să le întruchipeze. Astfel că nu putem insista niciodată îndeajuns asupra necesităţii unei selecţii riguroase şi obiective a personalului didactic după criteriul valorii. Această selecţie e cu atît mai eficientă cu cît e mai timpurie. Titu Maiorescu, Nicolae Iorga, medicul biolog Atanasie Fătu şi alţi savanţi au fost profesori universitari înainte de 25 de ani şi unii din ei membri ai Academiei Române înainte de 30 de ani. Cred că recunoaşterea valorii ştiinţifice nu trebuie să constituie o consacrare tardivă sau postmortem, ci să reprezinte un imbold şi să dea posibilităţi sporite de cercetare unui om de ştiinţă, cînd se află în deplinătatea forţelor sale intelectuale şi chiar fizice. Această recunoaştere a valorii s-ar cuveni făcută, după părerea mea, în primul rînd, în colectivele de catedră şi în consiliile ştiinţifice ale facultăţilor şi universităţilor, şi nu cum se întîmplă uneori — aplicîndu-se perucă dictonului vechi „nimeni nu e profet în ţara lui“ — întîi în străinătate şi apoi la locul său de muncă. Şi aici ne aflăm în faţa problemei cheie — selecţia selecţionerilor — a membrilor consiliilor ştiinţifice, a şefilor de catedră, a decanilor, în sfîrşit a tuturor celor aflaţi în diferite foruri, din ministere, din toată ierarhia administrativă şi ştiinţifică.

Mai sînt încă situaţii, nu numai în instituţiile nou înfiinţate, dar chiar şi în universităţi cu vechi tradiţii, în care unii şefi de catedră ce bat la poarta pensionării lasă în urma lor un gol, pentru că de-a lungul anilor n-au dat atenţia cuvenită pregătirii la cel mai înalt nivel a unor „urmaşi“ demni, n-au strîns în jurul lor oameni de autentică valoare cărora să le poată încredinţa continuarea şi dezvoltarea unor studii importante.

Legiuirile recente, adoptate de conducerea partidului şi statului nostru, îndeosebi legea referitoare la desfiinţarea cumulului vor aduce un pronunţat reviriment şi în activitatea didactică şi ştiinţifică din învăţămîntul superior. Prin înlăturarea acestei anomalii se vor evita şi situaţii, destul de frecvente pînă acum, cînd, de fapt, cadrele didactice îşi aveau munca de bază şi efectuau cercetarea în alte locuri, îndatorirea didactică fiind „ocazională“, la fel ca prezenţa lor în mijlocul studenţilor. Nu e greu de înţeles că, în asemenea cazuri, desfăşurarea normală şi continuă, dezvoltarea activităţii ştiinţifice în facultăţi erau stînjenite, nu se puteau închega colective statornice de cercetare.

În legătură cu prevederea legii referitoare la opţiunea cumularzilor pentru remunerarea uneia din funcţiile pe care le deţin în prezent, ar fi necesar, după părerea mea, ca, în cazul învăţămîntului superior, această opţiune să se considere deja făcută pentru cei care n-au norma de bază în acest domeniu, spre a se evita titularizarea în învăţămîntul superior a unor persoane nelegate suficient de activitatea instructiv-educativă cu studenţii (care, în plus, ar fi încadrate în facultăţi fără selecţia cursurilor legale), prejudiciindu-se promovarea unor elemente tinere valoroase. Desfiinţarea cumulului în învăţămîntul superior va duce implicit la cristalizarea activităţilor universitare, la profilări distincte ale membrilor corpului profesoral. Consacrîndu-şi întreaga lor capacitate, competenţă şi putere de muncă universităţii, cadrele didactice vor dispune de timp suficient, de reale posibilităţi atît pentru perfecţionarea activităţii lor de pregătire şi educare a studenţilor, cît şi pentru cercetarea ştiinţifică.

Cred că nu este oportună nici disparare răspunderilor în cadrul concursurilor, la care este de dorit să se ia în seamă activitatea ştiinţifică şi didactică, judecată direct de către comisia de specialişti şi nu numai din hîrtii. De aceea, nu cred că de reuşita unui concurent este logic să dispună organisme eterogene cum sînt consiliile facultăţilor şi universităţilor ci, ca şi în cazul doctoratului, comisia de concurs compusă din specialişti şi avînd în frunte un reprezentant al instituţiei respective (rector, prorector, decan, şef de catedră).

O dată făcută selecţia, e necesar ca şefii de colective să-şi asume răspunderea dezvoltării capacităţii ştiinţifice creatoare a tinerilor. Aceştia trebuie ajutaţi nu să-şi piardă personalitatea în umbra maestrului, ci să-şi cîştige o independenţă de creaţie, fără de care nu este posibilă ştiinţa, arta, filozofia. Şi atunci cînd tinerele cadre manifestă pasiune pentru ştiinţă şi posibilităţi deosebite să fie îndrumate spre o specializare cît mai înaltă. Pentru a fi cît mai rodnică din punct de vedere ştiinţific, dar şi justificată, eficientă materialicreşte, specializarea sau documentarea în străinătate, bunăoară, ar trebui — după convingerea mea — să fie efectuată numai după ce cadrele didactice şi-au epuizat în general posibilităţile de specializare în ţară. Numai în cazuri cu totul excepţionale — o vocaţie ştiinţifică sclipitoare — s-ar putea face o astfel de specializare imediat după terminarea facultăţii. Oricum, şi în cazul acesta se cere o selecţie riguroasă, spre a se evita unele cazuri regretabile în care cei trimişi — neînzestraţi suficient pentru cercetare — s-au întors fără a reuşi să valorifice în vreun fel specializarea. Cred, de asemenea, că ar fi necesară şi stabilirea unei limite de vîrstă pentru specializarea în străinătate (cu un optim situat între 25—35 ani şi cu un maxim la 40 ani). După vîrsta de 40 ani, cei trimişi în documentare sau schimb de experienţă s-ar cuveni să fi dovedit pe deplin capacităţile creatoare, să aibă nu numai doctoratul şi ci alte lucrări ştiinţifice recunoscute.

O problemă importantă pentru dezvoltarea cercetării în învăţămîntul superior este constituită de „normele de cercetare“, care vor deveni mai numeroase prin crearea centrelor de cercetare ştiinţifică pe lîngă anumite catedre şi personalităţi. În prezent, „norma de cercetare“ se pare că reprezintă, în anumite cazuri, un fel de colac de salvare pentru elemente mai slabe sau pentru cadre didactice aflate pe treapta pensionării, care nu-şi mai găsesc loc în schemele de personal didactic cu activitate didactică efectivă. Am întîlnit chiar cadre didactice care se consideau „pedepsite“ prin norma ştiinţifică, apreciind că aceasta li s-a dat spre a li se demonstra incapacitatea şi deci spre a fi îndepărtaţi ulterior din învăţămîntul superior.

Personal, consider că normele de cercetare trebuie acordate în principal cu scopul afirmării unor talente viguroase care să lucreze în colective închegate la diferite catedre. Uneori, cadre didactice remarcabile ar putea să ocupe, periodic, numai o funcţie de cercetare la catedre, atît timp cît înţeleg să se consacre exclusiv unei probleme ce le interesează în mod deosebit pe ele însele, dar şi ştiinţa românească.

tv

PROGRAMUL I

10,00 Curs de limba germană (lecţiile 17 şi 18). 11,00 Curs de limba spaniolă (lecţiile 17 şi 18). 12,00 Telecronica economică: Rentabilitatea — un corolar al activităţii economice. 12,30 Închiderea emisiunii de dimineaţă. 17,30 Pentru cei mici: Ala-Bala „Cupa de ciocolată“. Concurs de carturi (maşinuţe cu motor) pe pista de la Pavilionul Expoziţiei Naţionale. 18,00 T.V. pentru specialişti. Ciclul „Medicină“. Tema: Asistenţa de urgenţă în accidentele de muncă şi rutiere. Prezintă prof. dr. Ion Ţurai. 18,30 Curs de limba rusă (lecţia a 22-a). 19,00 Studioul pionierilor. 19,30 Telejurnalul de seară. 19,50 Buletin meteorologic. — Publicitate. 20,00 Film serial: Vikingii. 20,26 Artă plastică. Preromantismul — Prezintă Dan Grigorescu. 21,00 Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă — Emisiune de ştiinţă. 21,40 Teleglob. Emisiune de călătorii geografice: Tunisia — film realizat de Studioul de Televiziune. 22,00 Ecran literar — Revista T.V. Din cuprins: Seriile revistei „Ramuri“; Ex libris. 22,30 Mari interpreţi: Violonistul David Oistrah. 22,55 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

20,00 Document: Viaţa pe creştetele înalte ale Pamirului. 20,25 Momente coregrafice înregistrate pe peliculă. 20,45 Telejurnal. 21,00 „O samă de cuvinte“. Dimitrie Bolintineanu: „Legende istorice“. — Prezintă Şerban Cioculescu. 21,30 Comedie cu Mickey Rooney. 22,00 Concert simfonic. Orchestra simfonică a Radioteleviziunii. Dirijor Ilya Temkov (Bulgaria). În program: Concertul pentru vioară şi orchestră în mi minor de Felix Mendelssohn Bartholdy. Solist: violonistul Eugen Sîrbu. 22,30 Invitaţie la dans: Cha-cha, samba, mambo — Dansează un grup de balerini de la Opera Română. Coregrafia Ion Alexe. 23,00 Închiderea emisiunii.

OPERA — spectacol scenic complex

Cine merge mai des la operă poate constata un fapt care pune pe gînduri: în sălile de spectacol rîndurile spectatorilor se răresc, marele public este mai puţin convins să vizioneze spectacole de operă, iar masa de studenţi, care altădată umpleau pînă la refuz sala, însufleţind cu elanul şi tinereţea lor întreaga atmosferă a teatrului, ocolesc pur şi simplu acest gen de spectacol. S-a crezut, la început, că lipsa unei publicităţi adecvate, a unui afişaj corespunzător, ar fi una din cauzele pentru care spectatorii nu vin la operă. În parte este adevărat. „Să facem distribuţii de prim rang, fiindcă astfel vom avea sala plină“, se spune uneori: Într-adevăr, nume consacrate ale genului au reuşit să aducă spectatori la teatru, numai că, din păcate, aceasta nu a durat mult, cicluri de spectacole epuizîndu-se mai repede decît se preconizase. Unii directori de teatre s-au gîndit să organizeze spectacole intitulate „Prietenii Operei“, iniţiate la Iaşi, Braşov şi în alte oraşe ale ţării, cu conferinţe meticulos pregătite. După primele manifestări, care s-au bucurat de un oarecare succes, astăzi ele sînt aproape inexistente. S-a găsit vinovată şi televiziunea, care „absoarbe“ foarte mulţi spectatori. Este un adevăr, dar şi aceasta numai în parte. Cum se explică faptul că unele teatre bucureştene, cum ar fi Teatrul de Comedie, Teatrul Mic sau „Lucia Sturdza Bulandra“ au reuşit, în ultimii ani, la anumite spectacole de înaltă ţinută artistică — chiar televizate — să atragă un numeros public? Înseamnă că televiziunea nu va putea înlocui niciodată contactul viu şi nemijlocit între actor şi spectator.

puncte de vedere

Dacă totuşi publicul de operă se împuţinează, e fără îndoială pentru că nu găseşte aici în suficientă măsură acele spectacole vibrante, generatoare de multiple şi adînci emoţii estetice, spectacole în care cîntul partiturii să se îmbine cu trăirea rolului; într-un cuvînt, opera nu oferă spectatorului satisfacţiile unor reprezentaţii scenice complexe. Cauzele acestei rămîneri în urmă în evoluţia genului sînt multiple, dar cîteva dintre ele mi se par esenţiale. Una se referă la pregătirea interpreţilor de operă sau, mai corect spus, la **lipsa de pregătire multilaterală a cîntăreţului**, capabilă să ducă la dezvoltarea personalităţii şi sensibilităţii viitorului interpret de operă. Scheme fixe şi învechite de tehnică vocală fac din student un sclav al sunetului, al emisiei vocale. „Diafragma relaxată şi gîtul larg deschis“ au ajuns o formulă care din păcate înhibă, depersonalizează, unilateralizează în scurt timp, făcînd din studenţi maşini vii producătoare de sunete. A gîndi, a simţi, a pătrunde în universul adînc al muzicii pe care o cîntă devine un efort la care renunţă uşor, fiind încurajaţi chiar de unii profesori de canto: „Să cînţi frumos, doar asta contează!“. Iar dacă uneori îi văd pe aceşti studenţi într-o producţie a clasei de operă, constată: „Te-ai mişcat bine pe scenă“, ca şi cînd ar fi vorba de un paralitic care după un tratament îndelungat ar fi reuşit să-şi mişte o mînă sau un picior. Rareori am auzit aprecieri sau indicaţii care să se refere la interpretarea unui rol, adică **acea contopire totală şi fără rezerve**, făcută cu sensibilitate şi emoţie artistică, cu personajul. Absenţa uneori totală de preocupare pentru a lărgi **orizontul de gîndire** al studentului, de a-l ajuta să-şi formeze o cultură de specialitate, a-i ascuţi sensibilitatea şi vibraţia interioară capabilă să-l facă să înţeleagă fenomenul de creaţie artistică în toată complexitatea sa este larg răspîndită. Se spune: se poate face operă fără voce? Categoric nu, dar adaug: **astăzi numai cu voce nu se mai poate face operă.** Din păcate, foarte puţini înţeleg acest lucru — ceea ce se repercutează mai tîrziu, după absolvire, în teatrele unde studenţii îşi desfăşoară activitatea lor. Ei acolo, în acele teatre, găsesc predecesori, care de multe ori au învăţat la aceiaşi profesori de canto şi iată că mulajul se face rapid. Cum este oare posibil să răpeşti muzicii de operă însuşi sensul existenţei sale ca gen? Marii creatori ai acestui gen supravieţuiesc şi astăzi datorită problemelor adînc omeneşti pe care ei le ridică în lucrările lor. Este vorba de acele trăsături umane veşnic şi universal valabile dezvăluind gînduri, sentimente şi pasiuni omeneşti. Ei au înţeles să scrie despre oameni şi pentru oameni. Ca toate acestea să poată ajunge la publicul spectator, mijlocul sigur de expresie este vocea. Dar vocea omenească, nu aceea golită de sensuri şi valenţe umane.

Se spune despre operă că este un gen convenţional. Părerea mea este că această afirmaţie e falsă. Axîndu-şi întreaga sa muncă în realizarea unui rol **numai** asupra emisiei vocale, cîntăreţul educat în acest spirit goleşte de viaţă personajul, ca un trup dezgolit de carne, un schelet. Numai astfel devine genul de operă convenţional. Selecţia fiind unilaterală la intrarea în conservator (să aibă voce doar) te găseşti de multe ori în faţa unui tînăr fără nici un har pentru această profesiune. Lipsit totalmente de sensibilitate, de imaginaţie, uneori cu un fizic necorespunzător scenei, începi să lucrezi cu el, chinuindu-l realmente spre a-l face să înţeleagă că un rol este o fiinţă vie şi deci trebuie tratat ca atare.

Metode discutabile ca valoare educativă — de pildă, sablonizarea plasticii corpului (ajungînd la mişcări şi gesturi stereotipe, fiecare „sentiment“ cu mişcarea sa: braţul la inimă, piciorul înainte, o mînă ridicată în sus etc), reuşesc din păcate să contagieze în scurt timp pe student, contribuind astfel la depersonalizarea sa.

O revedere minuţioasă a programei analitice, a planului de învăţămînt, a metodelor de muncă se impune ca o necesitate imediată. Aceasta ar trebui să ducă la o îmbunătăţire substanţială a întregului proces de învăţămînt artistic, care ar privi eventual şi alte sectoare de activitate didactică din conservator.

Introducerea **esteticii muzicale, a analizei dramaturgiei muzicale, a istoriei unor arte plastice**, renunţarea la o serie de materii colaterale, care stînjenesc şi încarcă cu ore inutile activitatea studentului, ar lărgi cunoştinţele profesionale de specialitate. Douăzeci de minute de lecţie de canto de trei ori pe săptămînă, la care se predau tehnica vocală şi repertoriul, sînt total insuficiente. Revine o oră pe săptămînă de student la specialitatea pentru care el s-a înscris în conservator. Acest obiect important trebuie predat zilnic, studentul trebuie îndrumat cu atenţie şi simţ de răspundere, gîndindu-ne la perspectivele sale. Studierea muzicii moderne, a **muzicii compozitorilor zilelor noastre ar trebui să fie o obligaţie didactică permanentă**, dînd astfel posibilitatea studentului să-şi lărgească orizontul, să-şi îmbogăţească cunoştinţele sale cu diferite stiluri muzicale. Dacă, de pildă, luăm din ultimele creaţii ale lui Verdi — ca „Falstaff“, ale lui Puccini — „Gianni Schichi“ — recitativele mozartiene, nu mai vorbesc de un R. Strauss sau de un Alban Berg, Şostakovici, Hindemith, toate sînt o imensă necunoscută, ceea ce limitează cunoştinţele elementare ale viitorului interpret de operă.

La clasele de operă trebuie parcurse toate stilurile şi modurile de interpretare — de la preclasici şi pînă în zilele noastre. Trebuie să înţeleagă atît profesorul cît şi studentul că opera nu are o manieră de interpretare unică şi rigidă. Această manieră a fost scornită şi formulată de mediocrităţi ale genului. A juca un personaj înseamnă a-l trăi. Aceasta ar duce, cred, la o **înnoire a posibilităţilor de exprimare actoricească ale viitorului cîntăreţ de operă.**

Cînd într-un teatru profesionist se repetă cîte 8-10 ore pe zi pentru un rol, cum e posibil să reuşeşti ca în 1/2 oră de student pe săptămînă să poţi lucra şi finisa o scenă sau un act în cele mai mici detalii cerute de partitură? Mişcării scenice, obiect neglijat, trebuie să i se acorde spaţiul necesar **formării artistice complexe** a viitorului interpret, condiţie importantă în dezvoltarea sa. Să nu ne mire că mai sînt cîntăreţi care nu ştiu să meargă pe scenă cum trebuie, care nu reuşesc să facă din corpul lor un mijloc de expresie artistică, de reliefare a trăsăturilor psihofizice ale personajului.

Oare de ce toţi studenţii de la canto sînt îndrumaţi **numai** spre operă, iar alte genuri ale teatrului muzical, ca opereta, estrada, muzica uşoară sînt nesocotite? Părerea mea e că a fi interpret de operetă sau de revistă nu numai că nu e uşor, ci angajează o serie de factori absolut necesari practicării acestor genuri îndrăgite de public. În afară de o voce frumoasă, se cere interpretului să aibă un fizic plăcut, farmec personal, să fie un execelent actor, mim, dansator şi chiar acrobat.

Lipsa de cadre artistice cu pregătire corespunzătoare pentru aceste genuri se datorează în mare măsură faptului că nimeni nu se preocupă de şcolarizarea lor. Scena studioului conservatorului ar trebui să devină, în afara sprijinirii procesului de învăţămînt, un loc unde să se poată experimenta noi modalităţi de înţelegere şi exprimare artistică a teatrului muzical, să devină un factor de creaţie prin varietatea genurilor abordate cu îndrăzneală şi curaj artistic, dîndu-i studentului posibilităţi largi de afirmare a sensibilităţii şi talentului său.

Departe de mine gîndul de a epuiza multiplele probleme ale pregătirii profesionale a viitorului interpret. Ele se cer permanentizate, îmbogăţite, reînnoite, reanalizate cu simţ de răspundere, fiindcă altfel riscăm să rămînem în urma vieţii. Este inadmisibil ca în jurul nostru să palpite noul sub toate aspectele sale multiple, iar pe scenă să arătăm ca acum 100 de ani.

Hero LUPESCU

cinema

● Căderea imperiului roman: PATRIA — 9; 12,45; 16,30; 20.
● Vicontele plăteşte poliţa: REPUBLICA — 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15, STADIONUL DINAMO — 20,30, GRIVIŢA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● Alegere de asasini: SALA PALATULUI (seria de bilete 2436 — orele 19,30), LUCEAFĂRUL — 8,15; 10,30; 12,45; 15; 17,30; 20, CIRCUL DE STAT — 9,30; 13; 17,30; 20,30, FESTIVAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21,15; la grădină — 20,45.
● Prin Kurdistanul sălbatic: BUCUREŞTI — 8; 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15; ARENELE LIBERTĂŢII — 20,30, FEROVIAR — 9,45—14,15 în continuare; 16,30; 18,45; 21, EXCELSIOR — 8,45; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21,15.
● Domnişoarele din Rochefort: CAPITOL — 11; 14; 17; 20; la grădină — 20,30, GRĂDINA EXPOZIŢIA — 20,30.
● Hiroşima, dragostea mea: CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21 — Climate: GRĂDINA DOINA — 20,45.
● Ce noapte băieţi!: VICTORIA — 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45.
● Zoltan Karpathy: LUMINA — 9—15,45 în continuare; 18,30; 20,45.
● Program pentru copii: DOINA — 9; 10.
● Spartacus (ambele serii): DOINA — 11,30; 16; 19,30.
● Paşi în lumea frumosului — Orizont ştiinţific nr. 5/1968 — Arhitectura veche a Cubei — Sciţi — Anul revoluţionar 1848: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● Bomba de la ora 10,10: UNION — 15,30; 20,30; Desene animate: 18.
● Un dolar găurit: GIULEŞTI — 10; 15,30; 18; 20,30, TOMIS — 9—15,45 în continuare; 18,15; la grădină — 20,30, AURORA — 8,30; 10,45; 13; 15,15; 17,45; 20,15; la grădină — 20,30.
● Sfîntul la pîndă: INFRĂŢIREA ÎNTRE POPOARE — 10; 15,30; 17,45; 20.
● Nuntă la Malinovka: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30.
● Împuşcătura: VITAN — 15; 17,30; 20.
● Freddy, loveşte tu întîi: PROGRESUL — 15,30; 18; 20,30, LIRA — 15; 17,15; 19,30; la grădină — 20,30.
● Blestemul rubinului negru: POPULAR — 15,30; 18; 20,30.
● Eu, eu, eu... şi ceilalţi: GRĂDINA PARCUL HERĂSTRĂU — 20,30.
● Inimă nebună... nebună de legat: ARTA — 9,15—16 în continuare; 18,15; la grădină — 20,30, MOŞILOR — 15,30; 18; 20,30; la grădină — 20,30, FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Pentru cîţiva dolari în plus: MUNCA — 9,30 12; 15; 17,45; 20,15.
● Răzbunarea haiducilor: COSMOS — 15,30; 18; 20,30.
● El Dorado: VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.
● Obsesia: VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.
● Pasărea timpurie: RAHOVA — 15,30; 18; la grădină — 20,30.
● Oscar: DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.
● Mumia intervine: CRINGAŞI — 15,30; 18; 20,30.
● Ea va ride: COTROCENI — 15,30; 18; 20,30.
● Eddie Chapman, agent secret: PACEA — 15; 17,45; 20,30.
● Răpirea fecioarelor: GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 20,30.
● Cînd tu nu eşti: GRĂDINA VITAN — 20,30.

„SOCIALISMUL ŞI PROGRESUL“

RECENZIE

Conexiunea dialectică între **socialism şi progres** se relevă astăzi deosebit de pregnant şi pe multiple planuri. Este ştiut că socialismul, ca treaptă istorică de progres social, este un proces în plină desfăşurare, care se dezvoltă pe baza luptei dintre vechi şi nou. Acest fenomen oferă gîndirii sociale şi, firește, în primul rînd, cercetătorilor marxişti, numeroase şi importante teme de investigare teoretică şi practică.

Analiza cîtorva din aspectele esenţiale ale corelaţiei complexe **socialism-progres social** formează obiectul a opt studii înmănuncheate în culegerea **„Socialismul şi progresul — Probleme teoretice ale desăvîrşirii construcţiei socialismului (*)**, apărută sub redacţia lui Mihail Cernea şi Constantin Petre în Editura Academiei Republicii Socialiste România.

Fundamentarea ideii de progres social, a caracterului său istoric obiectiv şi a criteriilor sale face parte integrantă din concepţia marxistă asupra dezvoltării istorice ca succesiune a formaţiunilor sociale şi explică, în ultimă instanţă, acele elemente ale formaţiunii care determină apariţia şi evoluţia sa plenară. Pe baza acestei concepţii şi a cercetării obiective a particularităţilor societăţii contemporane, se poate demonstra cu toată claritatea că **direcţia cea mai caracteristică a progresului social actual o constituie dezvoltarea socialismului ca nouă etapă de evoluţie istorică.** Aceasta este şi ideea fundamentală care străbate întreg volumul. Meritul important al studiilor ce-l alcătuiesc constă, după părerea noastră, tocmai în faptul că, refractari oricărei claustrări dogmatice, sterile a gîndirii în domeniul speculativ al adevărurilor generale desprinse de realitate, autorii lor întreprind o cercetare care porneşte şi se bazează pe fenomenele sociale concrete, proprii ţării noastre în actuala etapă de dezvoltare. Această cale — singura fertilă — îi conduce la descifrarea unor particularităţi inedite, a unor trăsături şi cerinţe superioare ale dezvoltării societăţii româneşti; ea imprimă studiilor o finalitate precisă, actualitate teoretică, o reală forţă de convingere.

Volumul relevă **coordonatele fundamentale ale progresului societăţii noastre:** dezvoltarea puternică şi modernizarea întregii economii pe baza industrializării socialiste, făurirea agriculturii cooperatiste, ca formă superioară faţă de agricultura bazată pe mica producţie de mărfuri, deschizînd posibilităţi nelimitate de creştere a producţiei agricole, introducerea în întreaga economie a progresului tehnic, dezvoltarea ştiinţei şi culturii etc. Este înfăţişat, sub multiplele lui aspecte, procesul de perfecţionare a relaţiilor socialiste, a formelor şi metodelor de conducere a economiei, a vieţii de stat, ca şi a întregii vieţi sociale, adîncirea democratismului socialist, care asigură participarea intensă a tuturor membrilor societăţii la conducerea treburilor obşteşti. Progresul pe care-l reprezintă socialismul se manifestă în mod viu în faptul că el ridică pe o treaptă superioară de dezvoltare naţiunea, devenită naţiune socialistă.

Ca o idee dominantă se desprinde din ansamblul volumului faptul că **lupta dintre vechi şi nou, lege universală a dezvoltării, se desfăşoară şi în societatea socialistă, acţionînd ca o puternică forţă motrice a progresului.** Dezvoltarea orînduirii socialiste este aşadar incompatibilă cu inerţia, cu manifestările de rigiditate, rutină şi anchilozare, ea presupune şi impune receptivitate şi promovarea a tot ceea ce este nou şi înaintat, înlăturarea a ceea ce este învechit, a ceea ce nu mai corespunde noilor condiţii sociale şi frînează mersul înainte.

În mod pregnant se demonstrează că **rolul de generator şi promotor al nouului, de organizator şi conducător al luptei pentru triumful noului împotriva vechiului poate reveni numai partidului de avangardă al clasei muncitoare — Partidul Comunist Român.**

Este bine ştiut că între socialism şi progres nu există raporturi mecanice, în sensul identificării abstracte şi absolute a potenţialităţilor pe care el le conţine cu realizarea practică a acestora. Orice acţiune socială călăuzită şi, cu atît mai mult, aceea care se desfăşoară la scara întregii societăţi presupune o luptă permanentă cu greutăţile obiective şi subiective izvorîte din transpunerea în realitate a marilor idei sociale. Această particularitate a înfăptuirii istorice, care lasă cîmp liber gîndirii şi iniţiativei dar impune şi imensă responsabilitate socială, reliefează valoarea pe care o dobîndeşte pentru acţiunile sociale prezente şi viitoare, pentru conturarea liniilor de evoluţie a progresului, **experienţa pozitivă acumulată în construcţia socialistă — care reprezintă tocmai o „materializare“ a ideii de progres.** Studierea atentă a acestei experienţe — sursă de importante generalizări teoretice — reprezintă, de aceea, o sarcină fundamentală a cercetătorilor din domeniul ştiinţelor sociale. Cele mai izbutite pagini ale lucrării „Socialismul şi progresul“ pot fi considerate un semn de bun augur pentru dezvoltarea acestei cercetări.

Tematica culegerii la care ne referim constituie, după părerea noastră, un real îndemn la **lărgirea ariei de investigaţii a raporturilor dintre socialism şi progresul social.** După cum este bine ştiut, scopul ultim al progresului social îl constituie progresul istoric al condiţiei umane. Tocmai manifestarea celui mai înalt umanism poate sta la baza superorităţii socialismului, ca orînduire socială şi a creşterii influenţei sale în lume. Aşa cum remarca secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarăşul Nicolae Ceauşescu, **„Trebuie să milităm cu consecvenţă şi hotărîre, în spiritul înaltelor principii ale umanismului socialist, pentru a deschide fiecărui membru al societăţii posibilităţi nelimitate în vederea manifestării nestingherite a personalităţii sale, pentru a-i crea condiţii de a-şi aduce contribuţia la înflorirea societăţii socialiste, la progresul şi prosperitatea patriei“.**

Demn de subliniat este faptul că în culegere se abordează frontal o problemă esenţială, aceea a perfecţionării metodologiei cercetării în ştiinţele sociale. În acest sens s-ar putea considera de o valabilitate mai generală aprecierea făcută în lucrare, potrivit căreia în etapa actuală a desăvîrşirii construcţiei socialiste, cînd fenomenele vieţii sociale devin tot mai complexe, cînd are loc diversificarea continuă a economiei, a activităţii ştiinţifice şi culturale, nu mai este suficientă cercetarea structurii macro-sociale. Se argumentează, pe bună dreptate, că însăşi modalitatea de definire a claselor sociale în condiţiile societăţii socialiste se cere perfecţionată — deziderat reclamat de dialectica vieţii în actualul stadiu de dezvoltare. Asemenea încercări de a depăşi repetarea unor concluzii generale arhicunoscute — ce caracterizează adesea în trecut numeroase studii de acest gen — sînt îmbucurător prezente, într-o măsură sau alta, în multe din studiile cuprinse în volum.

Marile teme privind progresul social cunosc o largă şi efervescentă dezbatere în lumea contemporană a ideilor. Or, pentru a fi pe deplin fructuoasă, cercetarea ştiinţifică nu poate şi nu trebuie să se izoleze de acest flux al gîndirii teoretice internaţionale. Principialitatea şi spiritul critic proprii gîndirii marxiste trebuie înţelese, tocmai de aceea, într-un sens creator, de neconfundare a analizei critice a ideilor, proprie oricărei cercetări autentice, cu respingerea **de plano** a oricăror idei care nu se identifică cu ale noastre. Dacă prezenta culegere prezintă din acest punct de vedere un neîndoielnic progres faţă de lucrări anterioare, în paginile ei mai există totuşi şi referiri oarecum formale la literatura ştiinţifică străină. Lichidarea manierelor schematice de înlocuire a analizei doar prin „exemplificări“ — existente, din păcate şi în unele studii ale culegerii de faţă — se impune, de asemenea, ca o importantă sarcină teoretică a cercetării ştiinţifice din ţara noastră.

În ansamblu, culegerea reuşeşte să înfăţişeze — şi acesta mi se pare a fi un merit al ei principal — că prin ceea ce reprezintă esenţial în construcţia socialismului, experienţa politică a României oferă concluzii deosebit de valoroase pentru mersul înainte al societăţii noastre, ea contribuind totodată la dezvăluirea legilor mai generale, în plină desfăşurare ale progresului societăţii socialiste în ansamblul ei.

Petru BERAR

*) În lucrare sînt cuprinse studiile: prof. dr. Constantin Petre — „Partidul şi societatea în etapa desăvîrşirii construcţiei socialiste în ţara noastră“; dr. Ilie Rădulescu — „Progresul economic şi dinamica structurii sociale“; prof. C. Borgeanu — „Particularităţile legităţii progresului istoric în etapa desăvîrşirii construcţiei socialismului“; Elena Florea — „Cu privire la caracteristicile generale ale naţiunii“; conf. dr. Constantin Vlad — „Naţiune, determinism şi progres istoric“; dr. Mihail Cernea — „Funcţiile producătorului în socialism şi apropierea muncii fizice de cea intelectuală“; Gh. Berescu — „Valoarea morală a disciplinei în sistemul îndatoririlor sociale“; dr. Al. Tănase — „Cercetarea ştiinţifică şi politică a progresului ştiinţei“.

teatre

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“ (la teatrul de vară „23 August“): Sfîntul Mitică Blajinu — 20,30.
● Ansamblul „Perinița“ (în sala Savoy a Teatrului „C. Tănase“): Varietăţi folclorice — 19.
● Teatrul „C. Tănase“ (grădina Boema): Boema Palace — 20, (la Teatrul de vară „Herăstrău“): „Comici vestiţi ai revistei“ — 20.

REUNIUNEA O.N.U. DE LA BUCUREȘTI

Cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. I)

bunătățirea climatului european se răsfrînge în mod pozitiv asupra întregii vieți internaționale.

Mai mult ca oricînd este necesară unirea eforturilor pentru înfăptuirea dezarmării și în primul rînd a celei nucleare — deziderat fundamental al popoarelor în locul bazelor militare de pe teritoriul altor state — sursă de încordare și neliniște pe planeta noastră — ar trebui create baze de cercetări științifice, de pregătire a cadrelor, de asistență și cooperare tehnică, care să contribuie la propășirea economică și culturală a popoarelor.

România — țară socialistă, angajată într-un vast proces de construcție economică și socială, care asigură dezvoltarea poporului român pe calea civilizației materiale și spirituale, înflorirea multilaterală a personalității umane — își exprimă, în acțiunile ei de politică externă, adeziunea deplină și constantă la ideile dezvoltării cooperării între națiuni, conlucrează activ la explorarea tuturor căilor și mijloacelor eficiente de colaborare și înțelegere între state. Devotată spiritului și principiilor consfințite în Carta Națiunilor Unite țara noastră este hotărîtă să militeze în continuare cu toată fermitatea pentru înfăptuirea idealurilor de pace, prietenie și înțelegere între popoare, să-și aducă întreaga contribuție la soluționarea problemelor politice, economice și sociale cu care se confruntă astăzi comunitatea internațională.

Fie ca lucrările dumneavoastră de la București să marcheze un pas mai hotărît pe calea intensificării ajutorului pentru țările în curs de dezvoltare, pentru spiritul de colaborare și ajutorare între state.

Animați de aceste gînduri, urăm deplin succes reuniunii dumneavoastră, realizări cît mai mari în activitatea Națiunilor Unite pentru promovarea cooperării și înțelegerii internaționale, pentru progres și pace în lume!

Cuvîntul secretarului general al O.N.U., U Thant

În numele Națiunilor Unite și al familiei sale de organisme, doresc să exprim foarte călduroase mulțumiri Excelenței Sale președintelui Consiliului de Stat pentru cuvîntul său deosebit de important. După cum cu toții ați constatat, guvernul României a făcut pregătiri foarte amănunțite pentru a asigura buna desfășurare a lucrărilor noastre. Exprim mulțumirile mele pline de recunoștință guvernului și poporului român pentru grija plină de atenție cu care au făcut toate aceste aranjamente.

Excelența Sa președintele Consiliului de Stat a subliniat foarte just că pînă acum cooperarea internațională este departe de a fi satisfăcătoare, precum și prioritatea ce trebuie să se acorde cooperării economice, tehnice și științifice. Această prioritate este în conformitate cu prevederile Cartei Națiunilor Unite și reprezintă unul din obiectivele principale ale reuniunii noastre comune, chemată să aducă o contribuție la aplicarea prevederilor Cartei Națiunilor Unite, îndeosebi în domeniile economic, social și al drepturilor omului.

Cred că interesele naționale nu pot fi limitate în cadrul frontierelor unei anumite națiuni. În ultima analiză, interesele naționale depind de pacea internațională, securitatea internațională și progresul internațional. Pentru conceperea unei strategii globale, pentru aplicarea prevederilor Cartei O.N.U. trebuie să recunoaștem faptul că mica noastră planetă, în ciuda divizării sale în săraci și bogați, în dezvoltați și în curs de dezvoltare, este totuși un întreg unit. Omenirea a ajuns la o răspîntie a istoriei cînd trebuie să ia una din următoarele două alegeri: fie că țările bogate și cele sărace hotărăsc să se unească și să meargă împreună spre un viitor planificat și prosper sau hotărăsc să meargă separat, pe căile lor proprii, și să se îndrepte spre un viitor neplanificat și haotic. Acestea sînt cele două alternative. Sînt mulțumit că în cuvîntul Excelenței Sale președintele Consiliului de Stat acest fapt a fost scos în evidență. În numele Națiunilor Unite și organismelor sale exprim din nou mulțumirile mele foarte mari Excelenței Voastre.

Cuvîntul președintelui Comitetului pentru programe și coordonare, Jha

Permiteți-mi ca, în numele Comitetului pentru programe și coordonare, al cărui președinte am onoarea să fiu, să exprim mulțumirile noastre sincere și recunoștință pentru ideile pline de inspirație pe care le-am primit din cuvintele rostite de Excelența Sa președintele Consiliului de Stat și de domnul secretar general al O.N.U.

Sîntem recunoscători guvernului României pentru primirea călduroasă pe care ne-a făcut-o și pentru ospitalitatea cu care ne-a înconjurat. Este un mare privilegiu de a fi fost invitați aici și de a fi găsit în această frumoasă capitală, București, un mediu excelent.

Ne-am întrunit aici pentru a examina împreună unele probleme care se ridică și care ne solicită atenția; probleme de coordonare, de consolidare și îmbunătățire a metodelor folosite în sfera largă a activităților sociale și economice de Națiunile Unite. Aceste activități se dezvoltă rapid datorită necesităților stringente a două treimi din populația lumii care trăiește în țările în curs de dezvoltare. Este o sarcină sublimă a Națiunilor Unite și a tuturor guvernelor și popoarelor de a căuta urgent mijloacele de reducere a discrepanței între opulență și subzistență, sau poate mai puțin decît subzistență cum este soarta a sute de milioane de oameni în Asia, Africa și America Latină. Reducerea acestei discrepanțe este o sarcină fundamentală asupra căreia toți bărbații și toate femeile de bună voință, toate organizațiile internaționale și îndeosebi Națiunile Unite trebuie să-și aplece urechea. Națiunile Unite și ceilalți membri ai familiei O.N.U. depun împreună eforturi pentru a înlesni și a ajuta dezvoltarea socială și economică a țărilor în curs de dezvoltare.

Problema dezvoltării în sens foarte larg, socială, economică, științifică, tehnică este fără îndoială cea mai importantă problemă care stă în fața lumii astăzi. Aceasta este problema problemelor în momentul de față și de soluționarea ei — după cum au recunoscut Națiunile Unite — depinde în cele din urmă dacă vom avea o lume a păcii sau o lume plină de conflicte și violență

Permiteți-mi să spun că devotamentul României față de cauza păcii și cooperării internaționale, interesul său permanent față de problemele țărilor în curs de dezvoltare, eforturile sale consecvente, la Națiunile Unite, pentru realizarea obiectivelor Cartei, pentru asigurarea unui nivel de trai mai ridicat și libertății popoarelor — de care a dat dovezi practice cu mai multe prilejuri — la care se adaugă faptul că președintele Adunării Generale O.N.U. este anul acesta distinsul ministru al afacerilor externe al României, domnul Corneliu Mănescu, toate acestea ne fac să considerăm ca foarte binevenite organizarea reuniunii noastre la București Consider că întrunirea noastră are un început foarte bun. Cuvintele inspiratoare rostite aici de Excelența Sa președintele Consiliului de Stat și de secretarul general al O.N.U. îmi întăresc convingerea că deliberările noastre vor duce la rezultate rodnice pentru cauza comună a îmbunătățirii soartei oamenilor care trăiesc în statele slab dezvoltate.

Cuvîntul președintelui Consiliului economic și social, M. Guerrero

Pentru mine este desigur o mare cinste să iau cuvîntul la această importantă solemnitate prin care se inaugurează reuniunea noastră. În numele colegilor mei de la masa Consiliului economic și social, în numele meu personal, doresc să mulțumesc guvernului României pentru ospitalitatea ce ne-a fost oferită.

România a arătat marele său interes față de problemele internaționale, și, mai ales, față de cele care se referă la dezvoltarea economiei, la problemele sociale și cele referitoare la drepturile omului A fost firesc, așadar, să primim cu plăcere ca reuniunea noastră să se desfășoare la București Desigur în Consiliul economic și social am apreciat contribuția guvernului României Am apreciat toți cei prezenți aici, ca și toți membrii Națiunilor Unite, contribuția României la activitatea Națiunilor Unite în general, și îndeosebi la Adunarea Generală unde ne-am bucurat de privilegiul de a avea ca președinte pe domnul Corneliu Mănescu.

Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Stat, ați subliniat aici, pe bună dreptate, dificultățile pe care le întîmpină încă lumea în domeniul economic și social Așa după cum ați spus și dumneavoastră, sîntem încă departe de a fi satisfăcuți de ceea ce s-a făcut în acest domeniu. Au trecut peste 20 de ani de la ultimul război, și, în acel moment, al terminării catastrofei, îmi amintesc că cu toții am năzuit spre o lume mai bună, o lume în care să nu mai existe ignoranță, sărăcie, mizerie Totuși domnule președinte, trebuie să recunoaștem că încă ne mai lovim de aceste probleme și, din păcate, deși în lume s-au înregistrat mari progrese, nu am putut să lichidăm prăpastia care separă lumea bogată de lumea săracă. Aceasta nu din cauză că nu s-ar fi făcut eforturi. Cei prezenți aici s-au dedicat din toată inima sarcinii de a îmbunătăți condițiile de viață ale umanității, ei înșiși recunosc, așa cum o recunoaștem cu toții, că efortul nu a fost la înălțimea împrejurărilor pe care le trăim.

În această reuniune vom schimba păreri în legătură cu viitorul deceniu al Națiunilor Unite și cu strategia pe care va trebui s-o urmăm pentru a evita un eșec. Vom vorbi aici cu toată sinceritatea cu care trebuie să vorbească reprezentanții guvernelor și ai instituțiilor internaționale. Ar fi de dorit ca cei aici prezenți să scoată în evidență idei care să fie sprijinite efectiv pentru ca lumea să poată avansa pe o cale sigură Dacă noi, în bătălia pe care o ducem pentru a lichida calamitățile pe care le-am menționat, am pune la dispoziție resurse egale cu cele cheltuite pentru cîștigarea de războaie destructive — care din păcate încă mai există — cred, domnule președinte, și toți credem la fel, că omenirea va ieși din impas și va apuca pe o cale care s-o conducă spre o lume mai bună

În numele Consiliului economic și social — organ al Națiunilor Unite căruia îi revine sarcina de a recomanda soluții pentru aceste probleme — aș dori să-mi exprim aici, încă o dată, mulțumiri pentru ospitalitatea de care ne bucurăm din partea guvernului român, guvern care a făcut eforturi încununate de succes pentru rezolvarea problemelor economice și sociale, fapt pentru care a cîștigat admirația celorlalte guverne și a Organizației Națiunilor Unite Urez poporului român, prin dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Stat, multă fericire și prosperitate.

Întîlnire la Comitetul Central al Partidului Comunist Român

Tovarășii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Barbu Zaharescu, membru al C.C. al P.C.R., și Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C al P.C.R., s-au întîlnit miercuri cu delegația P.C. din Canada, condusă de tovarășul Tim Buck, președintele partidului, care face o vizită în țara noastră. Din delegație fac parte tovarășii William Beeching, Mel Doing, Maurice Rush și John Boyd, membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist din Canada.

Cu acest prilej, într-o atmosferă caldă, tovărășească, a avut loc o informare reciprocă privind activitatea și preocupările actuale ale celor două partide.

Vizitele delegației parlamentare iraniene

Recepție oferită de președintele M.A.N.

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, Ștefan Voitec, a oferit miercuri seara o recepție în cinstea delegației parlamentare iraniene, condusă de Sharif Emami, președintele Senatului iranian.

Au participat acad. Ilie Murgulescu, Gheorghe Necula, Mia Groza, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, reprezentanți ai unor instituții centrale, președinți ai unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale, academicieni și alți oameni de știință și cultură, deputați.

Au fost prezenți S. H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București, și membrii ambasadei.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

★

În cursul aceleiași zile, parlamentarii iranieni au făcut o vizită președintelui Consiliului popular al municipiului Constanța, Petre Nicolae, cu care prilej le-au fost reliefate cîteva aspecte privitoare la preocupările organelor locale în domeniile economic, social și cultural. Primarul orașului Constanța a oferit un dejun în cinstea delegației iraniene.

(Agerpres)

Cronica zilei

CU PRILEJUL VIZITEI MINISTRULUI MINELOR ȘI HIDROCARBURILOR DIN VENEZUELA

Cu prilejul vizitei în țara noastră a ministrului minelor și hidrocarburilor din Venezuela, dr. Jose Antonio Mayobre, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Venezuelei la București, Rafael A. Leon Morales, a oferit miercuri seara o recepție în saloanele hotelului Athenée Palace. Au luat parte Alexandru Boabă, ministrul petrolului, Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale. Au participat, de asemenea, Raul Prebisch, secretar general al Conferinței O.N.U. pentru comerț și dezvoltare (U.N.C.T.A.D.), Manuel Perez Guerrero, președintele Consiliului economic și social al O.N.U. — participanți la lucrările reuniunii O.N.U., membri ai corpului diplomatic.

Marți și miercuri, ministrul minelor și hidrocarburilor din Venezuela, dr. Jose Antonio Mayobre, însoțit de Iancu Horațiu, adjunct al ministrului petrolului, și de însărcinatul cu afaceri ad-interim al Venezuelei la București, a făcut o călătorie prin țară. Oaspetele a vizitat rafinăria de la Brazi, combinatul petrochimic și uzina de utilaj petrolier „1 Mai" din Ploiești, precum și o instalație de foraj la mare adîncime din județul Prahova. La Brașov au fost vizitate uzinele de tractoare și de autocamioane. În timpul vizitării acestor unități industriale, ministrul venezuelean a apreciat nivelul tehnic al instalațiilor și produselor realizate.

★

Miercuri la amiază a sosit la București Donald Agger, asistent al secretarului de stat al transporturilor din Statele Unite ale Americii. La sosire, pe aeroportul internațional Băneasa, el a fost întîmpinat de Constantin Șendrea, secretar general al Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, precum și Richard H Davis, ambasadorul S.U.A. la București. Asistentul secretarului de stat pentru transporturi din S.U.A. va avea convorbiri cu oficialitățile române privind dezvoltarea legăturilor în domeniul transporturilor și turismului între cele două țări.

★

Constanța găzduiește o delegație a orașului Rotterdam, condusă de W. Thomassen, primarul orașului. Miercuri, membrii delegației au făcut o vizită la Consiliul popular municipal Constanța, unde au fost întîmpinați de Petre Nicolae, primarul municipiului, și de alți membri ai consiliului. Delegația olandeză a vizitat apoi stațiunile de pe litoral, iar în cursul după-amiezii muzeul de arheologie, edificiul roman cu mozaic și acvariul din Constanța.

(Agerpres)

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul nr. 27 din 3 iulie 1968

EXTRAGEREA I: 41 19 38 37 44 16 — 4 6
Fond de premii: 418 168 lei
EXTRAGEREA A II-a: 21 34 23 3 40 8 — 7 41
Fond de premii: 314 530 lei.

Întrevederi ale conducătorilor unor instituții specializate și ai unor organisme ale O.N.U.

În cursul zilei de miercuri, conducătorii unor instituții specializate și ai unor organisme ale Organizației Națiunilor Unite, care participă la București la lucrările reuniunii mixte a Comitetului administrativ de coordonare al O.N.U. și Comitetului pentru programe și coordonare al Consiliului economic și social al O.N.U., au avut întrevederi cu miniștri și membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale.

Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.), A. H. Boerma, a avut o întrevedere cu ministrul industriei alimentare, Bucur Șchiopu; directorul general al Organizației Mondiale a Sănătății (O.M.S.), Marcolino Candau, cu ministrul sănătății, Aurel Moga; directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (A.I.E.A.), Sigvard Eklund, cu președintele Comitetului pentru energie nucleară, Horia Hulubei; directorul general al Uniunii Poștale Universale (U.P.U.), Michel Rahi, cu ministrul poștelor și telecomunicațiilor, Mihai Bălănescu; președintele Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), Robert McNamara, a avut întrevederi cu guvernatorul Băncii Naționale a Republicii Socialiste România, Vasile Malinschi și apoi cu ministrul finanțelor, Aurel Vijoli; președintele Fondului Monetar Internațional (F.M.I.) Pierre-Paul Schweitzer, cu ministrul finanțelor Aurel Vijoli, și cu guvernatorul Băncii Naționale, Vasile Malinschi; secretarul general al Organizației Maritime Consultative Interguvernamentale (I.M.C.O.), Colin Goad, cu ministrul transporturilor auto, navale și aeriene, Ion Baicu; directorul pentru probleme externe al Programului Națiunilor Unite pentru dezvoltare (P.N.U.D.), Rajendra Coomaraswamy, cu Jean Livescu adjunct al ministrului învățămîntului, iar directorul executiv al Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare industrială (O.N.U.D.I.), Ibrahim Abdel Rahman, cu Ștefan Birlea, prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice.

În cadrul convorbirilor ce au avut loc cu acest prilej, au fost abordate aspecte ale activității instituțiilor și organismelor respective ale O.N.U., precum și unele probleme de interes reciproc.

Întrevederile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială.

★

Directorul Institutului O.N.U. pentru formarea cadrelor și cercetări (U.N.I.T.A.R.), Simeon Adebo, a ținut miercuri după-amiază, la sediul Asociației de drept internațional și relații internaționale, conferința intitulată „U.N.I.T.A.R. — scopuri, activități, perspective". Oaspetele a fost salutat de acad. Andrei Oțetea, președintele Comisiei naționale române pentru UNESCO Conferința a fost urmărită cu interes de o numeroasă asistență.

(Agerpres)

SPORT

LA 11 AUGUST

Prima etapă a campionatului de fotbal, Divizia A

F. R. Fotbal ne-a comunicat programul turului campionatului Diviziei naționale A, ediția 1968—1969. Iată mai jos programul primelor trei etape:

Etapa I — 11 august 1968

Vagonul Arad—Jiul Petroșeni
Rapid București—Petrolul Ploiești
Steaua București—F.C. Argeș Pitești
Dinamo Bacău—Universitatea Cluj
Crișul Oradea—Farul Constanța
Politehnica Iași—Progresul București
A.S.A. Tg. Mureș—Dinamo București
Universitatea Craiova — U.T. Arad.

Etapa a II-a — 18 august 1968

Universitatea Cluj—Rapid București
Dinamo București—Vagonul Arad
Jiul Petroșeni—Universitatea Craiova.
Petrolul Ploiești—Steaua București
F.C. Argeș Pitești—Politehnica Iași
U.T. Arad—Crișul Oradea
Progresul București—Dinamo Bacău
Farul Constanța—A.S.A. Tg. Mureș

Etapa a III-a — 25 august 1968

Universitatea Craiova—Crișul Oradea
Steaua București—U.T. Arad
Rapid București—A.S.A. Tg. Mureș
Vagonul Arad—Progresul București
Dinamo Bacău — Jiul Petroșeni
F.C. Argeș Pitești—Dinamo București
Farul Constanța—Petrolul Ploiești
Politehnica Iași—Universitatea Cluj

HANDBALIȘTII NOȘTRI ÎNVINGĂTORI ȘI ÎNVINȘI ÎN IUGOSLAVIA

În turneul internațional masculin de handbal de la Zagreb, Polonia a învins cu 22—17 (8—11) echipa U.R.S.S. Ungaria a întrecut cu 19—17 (9—8) echipa României iar Iugoslavia a învins cu 16—14 echipa secundă a Iugoslaviei. Luni seară echipa României a dispus cu 24—20 de echipa Poloniei.

VIORICA VISCOPOLEANU — 6,46 m, ÎN CONCURSUL DE LA ZÜRICH

În prima zi a concursului internațional de atletism de la Zürich au fost înregistrate o serie de performanțe de valoare. Dintre acestea se remarcă în primul rînd rezultatele excelente obținute de sprinterul **PAUL NASH** (Republica Sud-Africană). El a fost cronometrat în seriile probei de **200 m cu timpul de 20"1/10 (cea mai bună performanță mondială a sezonului). În seriile probei de 100 m Nash a realizat performanța de 10".**

O performanță remarcabilă a obținut echipa de ștafetă 4x100 m a Franței (Berger — Delecour — Piquemal — Fenouil) cronometrată cu **39" (cea mai bună performanță mondială a sezonului).** Remarcăm că din echipa clasică a francezilor lipsește Roger Bambuck, aflat în turneu în S.U.A.

În proba feminină de săritură în lungime, cîștigată de Berit Berthelsen (Norvegia) cu 6,48 m, sportiva română **VIORICA VISCOPOLEANU** a ocupat locul doi cu 6,46 m.

Un alt rezultat valoros a realizat și atleta iugoslavă Vera Nikolici, care a cîștigat cursa de 800 m în 2'02"2/10 (cel mai bun rezultat mondial al sezonului).

CAMPIONATELE EUROPENE DE LUPTE LIBERE

Au continuat campionatele europene de lupte libere de la Skoplje. La cat. 87 kg luptătorul român Ballo l-a învins pe vest-germanul Sperling. Polonezul Dlugosz (97 kg) a terminat la egalitate cu Balog (România). În turul doi, trei luptători români au obținut victorii: N. Cristea, în limitele categoriei 57 kg, l-a învins prin tuș în 8'14" pe cehoslovacul Timko; la categoria 63 kg, P. Coman a cîștigat la puncte în fața lui Lugzak (R.D.G.), iar la categoria 70 kg, Petre Poalelungi l-a întrecut la puncte pe finlandezul Meponen.

„CUPA BALCANICĂ" LA FOTBAL

Aseară, la Constanța, în cadrul „Cupei Balcanice" la fotbal s-a disputat întîlnirea dintre formația Farul și echipa bulgară „Beroe" Stara Zagora. Partida s-a încheiat cu scorul de 2—1 (1—1) în favoarea fotbaliștilor bulgari.

vremea

Ieri în țară: Vremea a fost răcoroasă, mai ales în Transilvania, Moldova, Muntenia și Dobrogea, unde cerul a fost mai mult acoperit și a plouat. În Oltenia, Banat și Crișana cerul a fost variabil, mai mult senin dimineața. În cursul după-amiezii cerul s-a acoperit treptat și aici, și izolat s-au semnalat ploi. În munți a nins. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit din sectorul nord-estic. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 12 grade la Cîmpulung Muscel și 29 de grade la Calafat și Bălești.

Timpul probabil pentru zilele de 5, 6 și 7 iulie. În țară: Vreme în curs de încălzire, cu cerul temporar noros. Vor cădea ploi locale, sub formă de averse. Vînt potrivit. Temperatura în creștere treptată. Minimele vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar maximele între 20 și 30 de grade, local mai ridicate.

La izvoare de comori arhitectonice

(Urmare din pag. I)

de meserie, înceată și distrugătoare. „Nu pretind, spune el, că n-am venit aici și puțin din frondă: dacă nu voi alții să se ducă, atunci ne ducem noi; la Suceava era mare nevoie, numărul arhitecților era nesatisfăcător". Păstrătoare ale unor strălucite comori de arhitectură, ținuturile bucovinene i-au atras pe cei doi și pentru că permiteau o severă confruntare profesională cu valorile trecutului. Deopotrivă însă, ofereau prilejul unor cunoașteri în profunzime a fondului de arhitectură populară, deschizînd un drum către cercetarea secretelor de durată în timp, de „nedemodare" a acestor opere.

Pe peretele unei camere de bloc nou, în casa celor doi arhitecți am văzut proiectate diapozitive de la Voroneț și Arbore, de la Humor și de la Moldovița, porți maramureșene și case de lemn vechi, uscat ca al viorilor de demult. În raza becului au înviat culori, străluciri și detalii nebănuite, am revăzut frumusețile nordului surprinse în cadru expresiv, ritmînd secret cu dealurile înconjurătoare, cu melancolia albă a mestecenilor sau cu majestatea brazilor străjeri. Seara, după orele de lucru, proiecțiile sînt aproape un obicei al casei, prilejuri de meditație ca după o lectură aleasă sau ca ascultarea muzicii. O streașină rotunjită ca o floare, un zid fotografiat astfel ca să se urmărească numai aurul picturii, necesitatea lui în echilibrul culorilor, două grinzi încleștate la colțuri, într-o imagine de forță, devin subiecte de mereu proaspătă admirație. Gazdele îmi spun că aceste ore sînt unele de destindere și, deopotrivă, de continuare a preocupărilor de peste zi, ceasuri smerite de descifrare a tainelor. „Desigur, misterele rămîn, inefabilul nu poate fi „demontat", dar punerea în climat, de care avem atîta nevoie, o încercăm și pe această cale, de bucurie și tihnă inegalabilă".

După cei trei ani petrecuți în oraș, împlinirile au prins corp în lemn și beton sau se desăvîrșesc sub schele. În centrul Sucevei se construește casa de cultură proiectată de ei. Fațada văzută dinspre piață e dominată de mari stîlpi, cu sveltețe de brazi stilizați în beton. Intrarea prelungește un gest solemn, de eleganță invitație, mica piață din preajmă reușește, așa cum e proiectată, să se smulgă din forfota centrului și îngăduie ceasuri de odihnă și meditație. Spațele clădirii, care răspunde pe o stradă cu construcții noi, hotel, magazine, e ritmat astfel încît să se integreze în contextul unei artere de circulație, să nu distoneze în cadrul Sucevei recent modernizate. Ridicarea unui astfel de edificiu, îndrăzneala concepției pun, firește, multe probleme profesionale nu numai celor doi arhitecți. Un bun ajutor le-a dat și colectivul care a calculat partea de rezistență a proiectului, inginerii Octavian Dungeanu, Ileana Melinte și Manolache Grigore. Așa cum au imaginat-o arhitecții, casa de cultură reprezintă un întreg armonios, în care detaliile rimează delicat, realizînd acea unitate de impresie atît de rîvnită. Iată de ce îi găsim pînă seara în birourile D.S.A.P.C.: proiectează mobila, banchetele din exterior, detalii de decorații interioare, totul cu o vedere de ansamblu care trebuie să se constituie pînă în cele mai mici amănunte. E o străduință nouă și, în același timp, foarte veche, pentru lucrul rotund: la fel făceau și bătrînii meșteri lemnari maramureșeni, pecetea personalității lor rămînea înscrisă și pe ascuțita turlă de biserică, și pe îngemănarea grindei, și pe mobila casei țărănești.

Interesant este că preocuparea pentru valorificarea tradiției se vădește nu numai la edificiile cu caracter de unicat; astfel, o serie de noi blocuri proiectate adaugă la masivitatea cu care ne-au obișnuit construcțiile moderne o linie personală de simplitate și grație: un motiv popular geometric aplicat, de pildă, în construcția balcoanelor dă un aspect inedit fațadelor. Tezaurul popular, pe care l-au cercetat, i-a ajutat nu numai la clarificarea problemelor de lucru, ci și la eliminarea unui orgoliu ispititor, acela al superiorității epocii contemporane care nu mai are nimic de învățat de la vechime.

Meșterul anonim, trăind cu secole în urmă, măsura și zidea cu unelte sărace și simple, dar vibra de o mare iubire, era inspirat, iar atunci cînd a rotunjit streașina Voronețului parcă ar fi ridicat mîinile să curețe cerul de nori, să arcuiască o boltă de albastru deasupra zidului proaspăt. E un gest liric primordial, de facere a lumii frumosului, rămas nemuritor în formele și volumele arhitecturii populare; prin el trebuie găsit firul de continuitate în stare să asigure înnoire personală artistului de azi. Astfel, pornind de la opera durabilă, care înfruntă timpul, să ajungi la chiar izvorul creației; o reparcurgere inversă, o aventură într-o taină, o cale prin care te transformi într-un ucenic al unor vestiți meșteri, cîștigînd un sprijin pe care altii l-ar invidia. Numai atunci mijloacele actuale, cîntărite cu obiectivitate și stăpînite lucid, pot fi transpuse într-un plan liric cît mai curajos împlîntat în contemporaneitate. Dar maestrul anonim — căruia creatorul de azi i se vrea, într-un fel, ucenic — refuza grandilocvența, podoaba de prisos și țipătoare, alegea culoarea și motivul cu o rară știință a discreției, învățată de la floare și de la fluture, de la piatră și de la arbore, totdeauna în armonie. În cercetările sale artistul contemporan simte datoria să limpezească frumosul inițial de contrafacerea în serie, să deslușească motivul inimitabil, nelăsîndu-se pradă unui fals specific (mai degrabă periferic) care aplatizează și strică privirea și gustul. Treabă deloc ușoară, cerînd competență și cultură, intransigență față de impostura voioasă, care e gata oricînd să rezolve specificul popular desenînd doi ciobani de operetă pe un panou de plastic (între altele, vezi lipsa de imaginație a unor produse de artizanat).

Arhitecților pe care i-am întîlnit la Suceava această grijă a deslușirii și conservării valorilor reale de arhitectură populară le apare legată de sistematizarea rurală, problemă de perspectivă a D.S.A.P.C.-Suceava. Adevărate sate-muzeu — Marginea, Vama, Brodina, Grănicești, Sucevița, Moldovița — mărturii ale continuității naționale pe aceste meleaguri, merită o atenție sporită, un studiu îndelung și complex, în care sociologi, folcloriști, psihologi, etnografi ș. a. să susțină, din vreme, alături de arhitecți, cauza frumosului, a specificului popular, îmbinată cu funcționalitatea, cu cerințele crescînde ale bunăstării populației.

Prin multiplele ei implicații, experiența suceveană nu reprezintă pentru cei doi arhitecți doar o etapă profesională sau o modă și nicidecum o trambulină: cercetările începute aici ei le văd continuate cu altele din Maramureș, cu altele viitoare, din Gorj și din Muscel. În această ambianță zonală trebuie căutată matca stilistică, fondul aperceptiv, necesar în lămurirea stilului. Ceva s-a cristalizat aici, la Suceava; filonul popular, foarte puternic, îngăduie comunicări selective. Lucrînd în nordul țării și avînd ca repere de viitor tot zone îndepărtate, ei nu au însă senzația unei experiențe izolate, fără apel în rîndul colegilor de breaslă. Calea aleasă e forma personală de cercetare, integrîndu-se preocupării generale a arhitecților pentru găsirea unui stil specific.

Abnegație, dăruire și modestie sînt, poate, cele mai potrivite cuvinte pentru experiența pe care arhitecții Porumbescu au început-o în nordul țării. Atribute statornice ale muncii, ele îi ajută să treacă peste greutăți, peste sîcîieli ale cotidianului mărunt și peste clipele de cumpănă, și tot ele edifică fapta, realizarea, transmițîndu-se din ea: așa cum dintr-o foarte modernă clădire proiectată la Suceava unde s-au folosit materiale diferite și soluții tehnice de actualitate, se transmite net un sentiment de trăinicie a pietrei și a lemnului, elemente cu care domnii Moldovei își înălțau ctitoriile și cetățile, iar țăranii — casele.

viața internațională

PARIS A 11-a întîlnire între reprezentanții R.D. Vietnam și S.U.A.

● XUAN THUY: „POPORUL VIETNAMEZ SĂ-ȘI REGLEMENTEZE PROPRIILE PROBLEME, FĂRĂ AMESTEC DIN AFARĂ" ● ELIBERAREA UNOR PILOȚI AMERICANI FĂCUȚI PRIZONIERI ÎN R. D. VIETNAM

PARIS 3 (Agerpres). — Miercuri a avut loc la Paris cea de-a 11-a ședință, în cadrul convorbirilor oficiale dintre delegațiile R. D. Vietnam și S.U.A., conduse de ministrul Xuan Thuy și ambasadorul Averell Harriman, care s-a înapoiat zilele trecute din Washington.

A luat cuvîntul *Xuan Thuy*, care, condamnînd războiul dus de S.U.A. în Vietnam, a calificat ca fiind absurd și a respins „argumentul" conducătorilor americani potrivit căruia bombardamentele asupra teritoriului R. D. Vietnam ar fi „necesare" pentru apărarea vieților soldaților americani din Vietnamul de sud. Dacă guvernul S.U.A. ar dori să apere viața soldaților săi, a spus vorbitorul, cel mai bun mijloc ar fi retragerea lor în cadrul frontierelor naționale. Citind documente americane pentru a sublinia că războiul din Vietnam este contrar propriilor interese ale Statelor Unite, Xuan Thuy a amintit Declarația de independență a Statelor Unite, care proclamă drepturile egale ale tuturor oamenilor la „viață, libertate și fericire", declarații ale președintelui Lincoln, precum și ale fostului consilier al președintelui Kennedy, Arthur Schlesinger, ale lui Martin Luther King și dr. Benjamin Spock, recent condamnat de autoritățile americane pentru acțiunile sale de protest împotriva războiului din Vietnam. După ce a reafirmat pozițiile de bază ale guvernului R. D. Vietnam, Xuan Thuy a cerut Administrației S.U.A. „să pună capăt agresiunii din Vietnam, să-și retragă din Vietnamul de sud trupele americane și ale aliaților săi, pentru a lăsa poporul vietnamez să-și reglementeze propriile sale probleme, fără amestec din afară". El a subliniat că, în primul rînd, S.U.A. trebuie „să înceteze imediat și necondiționat bombardamentele și toate actele de război împotriva R. D. Vietnam, pentru ca apoi să se discute alte probleme interesînd cele două părți". „Numai în felul acesta a declarat Xuan Thuy, convorbirile oficiale de la Paris vor putea progresa și se va putea face un pas real spre pace".

Averell Harriman, care în cuvîntul său a reafirmat cunoscutele poziții ale guvernului S.U.A. cu privire la așa-numita „reciprocitate", a exprimat, totodată, delegației R. D. Vietnam recunoștința guvernului Statelor Unite pentru hotărîrea autorităților nord-vietnameze de a pune în libertate trei piloți americani făcuți prizonieri în R. D. Vietnam.

După ședința de miercuri, șefii celor două delegații au declarat reprezentanților presei că nu s-a realizat nici un progres. Ministrul Xuan Thuy a adăugat că R. D. Vietnam „se opune cu hotărîre poziției războinice și de agresor a guvernului Statelor Unite, dar își păstrează prietenia față de poporul american". Referindu-se la ziua de 4 iulie, Ziua independenței Statelor Unite, Xuan Thuy a declarat: „Dorim poporului american să iasă din acest război dus de guvernul american, război care din punct de vedere financiar îl costă foarte mult. Mulțumim poporului american pentru faptul că și-a manifestat sprijinul pentru cauza noastră".

Cea de-a 12-a ședință a convorbirilor oficiale va avea loc miercuri 10 iulie.

★

Serviciul de presă al delegației R. D. Vietnam a difuzat textul unei declarații făcute de col. John Peter Flynn, din forțele aeriene americane, unul din cei trei piloți făcuți prizonieri în R. D. Vietnam în cursul unor bombardamente asupra Hanoiului, care marți au fost puși în libertate. „Doresc să se pună capăt bombardamentelor, iar convorbirile să ducă la încetarea războiului, pentru a se permite poporului vietnamez să-și continue munca de construcție a țării", scrie Flynn.

Raportul anual al Programului de dezvoltare al O. N. U.

NEW YORK 3 (Agerpres). — Programul de dezvoltare al O.N.U. a contribuit la stimularea unor investiții de peste două miliarde dolari, sub formă de capitaluri publice și particulare, în țările în curs de dezvoltare — se subliniază în raportul anual al acestui organism, dat publicității la sediul O.N.U. Într-o introducere la raport, secretarul general al O.N.U., U Thant, a arătat că programul a primit 183 milioane dolari, sub formă de contribuții voluntare, din partea a 117 țări pentru proiectele anului 1968. U Thant a reînnoit recomandarea sa ca această cifră să fie sporită la 350 milioane dolari pînă în 1970.

Programul de dezvoltare al O.N.U. a fost înființat în 1966 prin unificarea Programului de asistență tehnică al O.N.U. și Fondului special O.N.U.

Vizita delegației economice române în Cuba

HAVANA 3 (Agerpres). — Marți a sosit la Havana o delegație economică română, condusă de tov. Ion Mineu, adjunct al ministrului minelor, pentru a examina noi posibilități de dezvoltare a relațiilor în domeniul economic și tehnico-științific între România și Cuba.

CONVORBIRI ÎNTRE PREȘEDINȚII COMISIEI MIXTE GUVERNAMENTALE DE COLABORARE ECONOMICĂ ȘI TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ ROMÂNO-CEHOSLOVACĂ

PRAGA 3 — Trimisul special Agerpres, Mihai Chebeleu, transmite: La 3 iulie, la Praga au început convorbirile între tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, și Frantisek Hamouz, vicepreședinte al guvernului cehoslovac, președinții celor două părți din Comisia mixtă guvernamentală de colaborare economică și tehnico-științifică româno-cehoslovacă. Au fost discutate probleme privind dezvoltarea schimburilor comerciale bilaterale și a cooperării economice.

Încheierea convorbirilor sovieto-ungare

MOSCOVA 3 (Agerpres). — La 3 iulie s-au încheiat convorbirile oficiale sovieto-ungare, la care au participat din partea sovietică Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii și alți conducători de partid și de stat, iar din partea ungară János Kádár, Jenö Fock și alți conducători de partid și de stat ai R.P. Ungare. În cadrul convorbirilor a fost efectuat un schimb de păreri cu privire la situația internațională actuală — inclusiv securitatea europeană — și unele probleme ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

În aceeași zi, la Moscova a avut loc un miting al prieteniei sovieto-ungare. Au luat cuvîntul Leonid Brejnev și János Kádár, care au vorbit despre relațiile de prietenie dintre cele două țări, despre dezvoltarea colaborării lor, precum și despre unele probleme ale vieții internaționale.

Tensiune la Montevideo

● Ciocniri între poliție și manifestanți ● Măsuri împotriva participanților la greve

MONTEVIDEO 3 (Agerpres). — Președintele Uruguayului, Jorge Pacheco Areco, a ordonat marți seara întărirea cenzurii presei, ca urmare a grevei generale declarate în cursul zilei de 200 000 de funcționari de stat, precum și de salariații tuturor sectoarelor industriei particulare.

În diverse puncte ale orașului Montevideo au avut loc ciocniri între poliție și manifestanți, în cursul cărora mai multe persoane au fost rănite. Cu toate că Ministerul de Interne nu a furnizat nici un fel de precizări, s-a aflat că mai multe sute de persoane au fost arestate. Miercuri, în Uruguay nu au apărut nici un fel de ziare.

Guvernul uruguayan a anunțat că vor fi luate măsuri severe împotriva lucrătorilor de stat care au participat marți la greva generală. Unora dintre aceștia li se vor scădea din salarii mai multe zile, iar muncitorii din întreprinderile puse sub controlul armatei vor fi judecați de tribunale militare. Potrivit agenției Associated Press, sub controlul ofițerilor se află băncile de stat, întreprinderile care furnizează curent, precum și unele companii de desfacere a petrolului.

În cooperare cu România

Iranul a început construirea primei uzine de tractoare

Tabriz, străveche capitală de provincie, se înscrie pe viitoarea hartă economică a Iranului ca un important centru industrial. Aici, în urmă cu cîteva zile, a avut loc ceremonia inaugurării șantierului primei uzine de tractoare din Iran, care va fi construită în cooperare cu România. La fața locului au venit reprezentanți ai Întreprinderii iraniene pentru modernizarea agriculturii, ai autorităților provinciale și ai orașului, peste o mie de cetățeni din Tabriz și de prin satele învecinate. I-am întîlnit acolo pe arhitecții români și proiectanții uzinei, pe specialiștii care asigură asistența tehnică a tractoarelor livrate în Iran.

Alături de tribuna împodobită cu pancarte și drapele, erau aliniate trei tractoare românești — Universal-651, U-650 și U-450,

CORESPONDENȚĂ DE LA NICOLAE POPOVICI

trei dintre tipurile de tractoare care, începînd din anul viitor, vor ieși pe porțile uzinei de la Tabriz. Rînd pe rînd, în fața asistenței au luat cuvîntul ingineri, specialiști care au vorbit despre semnificația evenimentului, importanța acestui obiectiv pentru economia iraniană, au descris etapele construcției. Uzina de tractoare constituie un însemnat pas pe calea industrializării țării și modernizării agriculturii — spunea inginerul Fauladiur, directorul general al întreprinderii. După cum este știut, în 1966 între Iran și România a intervenit un acord privind cumpărarea a 15 mii de tractoare românești. Potrivit acordului, pînă acum mai bine de o treime din numărul acestor mașini au fost livrate Iranului și ele lucrează cu rezultate bune pe o suprafață de teren arabil ce depășește 1 milion de hectare. Datorită performanțelor tractorului românesc — a spus în continuare vorbitorul — s-a sugerat crearea unei uzine proprii. Astfel, în octombrie 1967 s-a semnat contractul care a pus bazele noii întreprinderi.

Perimetrul viitoarei uzine de la Tabriz va ingloba o suprafață de 130 de hectare. Într-o primă etapă va funcționa o linie de montaj cu piese aduse din România. Primul tractor ar urma să iasă de pe bandă în a doua jumătate a anului viitor. Se prevede ca pînă în 1974 producția să fie de 5 mii tractoare montate pe an. Treptat, se va trece la dezvoltarea uzinei, așa încît să poată fi realizate pe loc piesele necesare. Extinderea ei va asigura ca din 1974 să se producă anual 10 mii de tractoare de diferite tipuri. Întreaga construcție va dura cinci ani. Proiectele și asistența tehnică în timpul ridicării uzinei vor fi realizate de specialiști români.

Dezvoltarea uzinei va necesita un număr sporit de cadre calificate. Încă de la început s-au luat măsuri ca procesul formării de cadre să meargă în același ritm cu construcția unității. Aici va funcționa o școală profesională cu 250 de cursanți care se va lărgi pe parcurs. În 1974 în uzină vor lucra aproximativ 5 000 de muncitori.

Am descifrat pe chipul numeroșilor participanți, în mare majoritate tineri, bucuria de a fi martori la un eveniment memorabil, care va jalona cu siguranță în viața lor, ca și a întregii țări, importante schimbări. Mulți dintre ei — acum agricultori sau crescători de oi — așteaptă nerăbdători ca mîine să intre în rîndul constructorilor acestor mașini moderne, care vor scormoni ogoarele aride ale Iranului, smulgîndu-le roade mai bogate.

Guvernatorul general al provinciei, ing. Sarlak, a dat prima lovitură de tîrnăcop în locul unde va fi fundația halei principale. Buldozere s-au pus în mișcare, pornind la amenajarea terenului pe care în scurtă vreme se va înălța scheletul metalic al uzinei de la Tabriz.

agențiile de presă transmit:

Lucrările Comitetului celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva vor fi reluate la 16 iulie, s-a anunțat la sediul O.N.U. Se așteaptă ca membrii comitetului să elaboreze proiectul unui raport asupra lucrărilor sale, care va fi prezentat Adunării Generale a O.N.U.

Guvernul regal al Cambodgiei a dat miercuri publicității o declarație în care cere să fie întreprinse acțiuni pe plan internațional pentru a determina Statele Unite să pună capăt actelor agresive împotriva populației pașnice cambodgiene. „Acțiunile barbare comise de aviația americană pe teritoriul Khmer — se subliniază în declarație — constituie un pericol pentru pace și securitate nu numai în această regiune ci și în întreaga lume".

Președintele Braziliei, Arthur Costa e Silva, s-a întîlnit cu guvernatorul Francisco Negrao de Lima, cu care a discutat situația creată în statul Guanabara, în urma manifestațiilor studențești începute săptămîna trecută. Președintele se pregătește, de asemenea, să se întîlnească cu un comitet al studenților pentru a discuta cererile acestora. Studenții au anunțat că vor organiza o nouă demonstrație la 4 iulie dacă guvernul nu va pune capăt acțiunilor brutale ale poliției și nu va ordona eliberarea tuturor persoanelor arestate în cursul ultimelor zile.

Ultima secțiune a conductei petroliere care leagă Tanzania de Zambia, în lungime de 1 696 kilometri, a fost terminată. În prezent se fac probe și primele cantități de petrol vor începe să fie pompate începînd de la data de 15 iulie.

Armata indoneziană a primit ordinul de a înăbuși o mișcare secesionistă care ar fi fost declanșată în zona de sud a insulei Celebes. Agenția indoneziană Antara precizează că în regiunea Palopo, din centrul insulei, au apărut detașamente înarmate care se autointitulează armata de voluntari a republicii unite Celebes.

Întrevedere Papaioannu-Lenart. Secretarul general al Partidului progresist al oamenilor muncii din Cipru (AKEL), Ezekias Papaioannu, care se află la Praga, a avut o întrevedere cu Jozef Lenart, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia. Au fost discutate probleme referitoare la activitatea celor două partide și s-a făcut un schimb de păreri în probleme politice internaționale.

O nouă demonstrație împotriva legii recrutărilor și a sprijinului pe care guvernul John Gorton îl acordă Statelor Unite în războiul din Vietnam a avut loc în orașul australian Sydney. Participanții la demonstrație, în majoritatea lor studenți, au încercat să împiedice ieșirea premierului Gorton de la o reuniune guvernamentală. Intervenția poliției a dat loc unor incidente violente. 19 persoane au fost arestate.

Ronald Reagan, guvernatorul statului California, s-a declarat pretendent la obținerea candidaturii partidului republican la președinția Statelor Unite. În cursul unei conferințe de presă ținute la Sacramento (California), Reagan a afirmat că nu-și va pune în mod oficial candidatura la investitura republicană înainte de 5 august, data deschiderii convenției partidului republican de la Miami Beach și numai după ce delegația californiană va avansa numele său.

La o clinică de pediatrie din Kampala (Uganda)

Orașul Barcelona este total paralizat de greva docherilor care protestează împotriva noii reglementări a muncii salariaților portuari. Greva a început luni. În cursul zilei de marți s-au mai înregistrat mișcări greviste la Madrid, precum și în alte orașe spaniole. (A.F.P.).

Tribunalul militar din Atena a început miercuri procesul intentat de autoritățile grecești unui număr de 20 persoane acuzate de a fi făcut parte din organizația antiguvernamentală „Apărarea democratică", precum și pentru faptul că ar fi distribuit manifeste ostile actualului regim.

Reuniunea Consiliului de Miniștri al Franței

● RIDICAREA TAXEI DE SCONT ● INSTITUIREA UNOR NOI IMPOZITE

PARIS 3 (Agerpres). — La 3 iulie a avut loc la Paris, sub președinția generalului de Gaulle, prima ședință a Consiliului de Miniștri al Franței, după alegerile generale de la 23 și 30 iunie. La sfîrșitul reuniunii, ministrul informațiilor, Yves Guena, a declarat reprezentanților presei că guvernul francez a hotărît să ridice taxa de scont a Băncii Franței de la 3,5 la 5 la sută. Această măsură, a spus ministrul informațiilor, a fost luată pentru a se pune capăt deficitului bugetar de aproximativ 10,5 miliarde franci. Guvernul a hotărît de asemenea instituirea unor noi impozite în acest an în valoare de 2,5 miliarde franci, în special asupra veniturilor mari și medii, precum și asupra consumului intern fără însă ca aceasta să aibă repercusiuni asupra prețurilor, veniturilor mici și asupra prețului de cost în producția întreprinderilor. Propunerea va fi supusă spre aprobare noii Adunări Naționale, care se va întruni în prima sa sesiune la 11 iulie. În informarea prezentată Consiliului de Miniștri, ministrul economiei și finanțelor, Couve de Murville, a menționat că în luna iunie a.c. Franța a pierdut 5 miliarde 405 milioane franci din rezervele sale de aur și devize convertibile.

În încheierea ședinței a luat cuvîntul președintele Franței, generalul Charles de Gaulle, care s-a referit, îndeosebi, la recentele alegeri din Franța.

Un interviu al lui Le Duc Tho

HANOI 3 (Agerpres). — „Dacă S.U.A. doresc într-adevăr o soluționare pașnică în Vietnam, ele trebuie în primul rînd să dovedească această bunăvoință printr-un act concret: încetarea necondiționată a bombardamentelor și a altor acte de război pe întregul teritoriu al R. D. Vietnam; astfel se va putea discuta apoi și despre alte probleme privind cele două părți, se vor crea condiții favorabile elaborării unor măsuri în vederea unei soluționări politice a problemei vietnameze" — a declarat într-un interviu acordat săptămînalului „France Nouvelle" Le Duc Tho, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, consilier special al reprezentantului guvernului R.D.V. la convorbirile oficiale de la Paris cu reprezentantul guvernului S.U.A.

El a arătat că trimiterea sa la Paris în calitate de consilier special este o dovadă a bunăvoinței și a atitudinii serioase a guvernului R. D. Vietnam față de convorbirile cu S.U.A., dar că guvernul nord-american nu răspunde printr-o atitudine similară și de aceea poartă întreaga răspundere pentru situația în care se află actualele convorbiri de la Paris. Le Duc Tho a calificat drept o absurditate cererea reprezentantului S.U.A. în legătură cu asa-zisa „reciprocitate", cerere pe care poporul și guvernul R. D. Vietnam o resping.

Atacuri ale F. N. E. pe întregul teritoriu al Vietnamului de sud

SAIGON 3 (Agerpres). — Trupele americane care evacuează marea bază de la Khe Sanh din provincia septentrională a Vietnamului de sud se află în dificultate ca urmare a atacurilor declanșate de forțele Frontului Național de Eliberare. Agenția de presă V.N.A. a făcut cunoscut la 3 iulie că „cea mai mare parte a trupelor S.U.A. care încearcă să se retragă de la Khe Sanh este blocată în perimetrul bazei de un atac al patrioților".

În ultimele 24 de ore, alte 2 aparate americane — un elicopter gigant de tip CH-46 și un avion de recunoaștere — au fost doborîte de tirul F.N.E. În aceeași perioadă, obiective militare americano-saigoneze din opt provincii ale Vietnamului de sud au fost atacate cu focuri de mortiere și rachete.

Potrivit serviciului de informații american, scrie agenția France Presse, între 30 și 50 batalioane ale F.N.E. s-ar afla în curs de regrupare pentru a declanșa un masiv atac asupra capitalei sud-vietnameze.

AUSTRIA *Preocupări pentru o largă colaborare economică*

CORESPONDENȚA DIN VIENA DE LA PETRE STĂNCESCU

În perioada din urmă problema relațiilor Austriei cu Piața comună a fost din nou abordată de liderii Partidului Populist de guvernămînt, ca și în convorbirile ministrului de externe Kurt Waldheim cu colegii săi vest-german și olandez.

Discriminările Pieței comune, sporite anul acesta prin intrarea în vigoare a ultimelor prevederi ale tratatului de la Roma, afectează relațiile economice internaționale, ceea ce amplifică îngrijorările Austriei ca și a altor țări europene sau neeuropene. Vecină cu două din statele membre ale C.E.E., Germania occidentală și Italia, Austria realizează o mare parte din comerțul său cu țările din această comunitate. Sînt stînjenite totuși exporturile agriculturii austriece dar și cele de materii prime, produse semifabricate care au ponderea cea mai mare în circuitul cu țările Pieței comune. Ramura textilă foarte dezvoltată în Austria întîmpină, de asemenea, dificultăți. Datele statistice indică următoarea evoluție: Dacă în perioada 1958—1963 cam jumătate din exporturile Austriei se realizau în țările Pieței comune, în 1966 ele s-au redus la 43 la sută, iar în 1967 la 41 la sută. În schimb, cota „celor șase" în importurile Austriei atinge, potrivit cifrelor recente, aproape 58 la sută.

Adepții cei mai activi ai Pieței comune au încercat să folosească aceste elemente ca argumente în favoarea unui aranjament cu C.E.E., ceea ce, în concepția lor, ar constitui soluția salvatoare a dificultăților ivite între timp în Austria. Inversînd-se raporturile cauzale reale, se sugera ideea că prin aranjamentul prevăzut cu Piața comună s-ar putea rezolva problemele proprii economiei austriece prin efectul neîngrădit al legilor pieței, circulația liberă a capitalurilor și a mîinii de lucru. Dată fiind situația economiei austriece cu un important sector etatizat, cu necesități urgente de îmbunătățire a structurii, cu un sector agricol ce necesită protecție din partea statului, mai ales subvenții pentru sprijinirea exportului de produse ale agriculturii, era evident că concretizarea pozițiilor menționate ar fi afectat păturI largi ale populației, ca și economia în ansamblul ei.

Situația complexă a relațiilor economice ale Austriei cu țările Pieței comune stimulează mai larg interesul și preocuparea pentru comerțul cu statele din alte zone geografice, în primul rînd cu cele din Europa. Corespunzător acestui interes și dorinței reciproce s-au desfășurat, în prima parte a acestui an, discuții și tratative cu numeroase state, au fost concretizate prevederile din acordurile generale existente. S-au încheiat noi convenții cu țări socialiste, printre care și cu România, cu alte state din lume. O statistică publicată în „Wirtschaftbrief" menționează creșterea constantă a exportului austriac în țările socialiste din Europa în întreaga perioadă din 1965 pînă în prezent.

O evoluție similară s-a înregistrat în circuitul economic cu țările din zona liberului schimb (A.E.L.S.), organizație din care face parte și Austria. Publicațiile de specialitate constată că mărfurile austriece sînt în cea mai mare parte produse cu un înalt nivel de prelucrare, ceea ce sporește eficiența exporturilor.

Preocupările oficiale privind relațiile cu Piața comună se îndreaptă în prezent spre căutarea unor posibilități care să ușureze în parte efectele discriminărilor vamale ale C.E.E., atîta timp cît pentru moment nu se poate aștepta o soluție cuprinzătoare. „Potrivit specialiștilor — scrie revista „Die Furche" — un aranjament cu Piața comună ar putea interveni greu înainte de 1970". Această eventualitate este în orice caz plasată de revistă după ce s-ar încheia un acord al C.E.E. cu Anglia, Norvegia, Danemarca și după o eventuală asociere a Suediei. Ministrul comerțului, Otto Mitterer, arăta de curînd că în această problemă el nu exprimă nici optimism, nici pesimism, ci realism lucid.

În acest context au reținut atenția observatorilor politici și au fost reluate în majoritatea publicațiilor austriece declarațiile cancelarului Klaus la o adunare a liderilor Partidului Populist. „În ciuda regreselor și a deziluziilor — a spus cancelarul — Austria rămîne orientată spre o mare Europă, nu o Europă a războiului rece sau al grupărilor economice rivale, ci o Europă a conviețuirii pașnice, a statelor cu sisteme sociale diferite și a colaborării economice".

Președintele Tunisiei a sosit la Sofia

SOFIA 3. — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: La invitația lui Gheorghi Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria, și a lui Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri, la 3 iulie, la Sofia a sosit într-o vizită oficială președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba. La sosire, oaspetele a fost întîmpinat de Gheorghi Traikov, Todor Jivkov și de alte persoane oficiale. Gheorghi Traikov și Habib Bourguiba au rostit cuvîntări

În cursul după-amiezii, oaspetele a făcut o vizită protocolară lui Gheorghi Traikov și lui Todor Jivkov.

Seara, în cinstea președintelui Republicii Tunisiene a fost oferit un dineu.

În Comitetul special O. N. U. pentru definirea agresiunii

GENEVA 3 — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Luînd cuvîntul în cadrul lucrărilor Comitetului special O.N.U. pentru definirea agresiunii, delegatul român, Ilie Tudor, a arătat că definirea completă a tuturor formelor de agresiune ar putea satisface interesele majore ale păcii și securității internaționale. Vorbitorul a subliniat, totodată, legitimitatea luptei de eliberare a popoarelor aflate încă sub jugul colonial.

Analizînd dreptul — atît individual, cît și colectiv — de legitimă apărare recunoscut de Carta Națiunilor Unite delegatul român a atras atenția asupra corelației ce ar trebui să apară în momentul redactării proiectelor care definesc agresiunea. Astfel, a arătat vorbitorul, gravitatea actelor de agresiune cere o încriminare pe plan juridic, cît și politic a acestora, ca o crimă comisă împotriva păcii și securității internaționale.

Zilele acestea, la Zürich au avut loc ciocniri violente între poliție și manifestanți care cereau transformarea localurilor fostelor magazine „Globus" în „centru de întîlnire și discuții" al tineretului. În fotografie: Poliția a folosit jeturi de apă împotriva manifestanților

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii